

53540

अथान्तविहीन
वेदान्त (हिन्दी)

१०

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤ ਸਤ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਨੇਨਮਃ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਮਜਲ ਬਲਾ ~~ਮਹਿ~~ ਹਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਸੀਬਾਦਾ ॥ ਭਨਤ ਸਿਤ ਨਿਰ ਬਾਣੁ ਸੇਕਰਤਨ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ
ਹੁ॥੧॥ ਅਭਿਲਾ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਆਦਿ ਜੋ ਮਜਲਾ ਗਿਯਨ ਕੀ ਆਖੀਏ॥ ਤਿਨ ਕਾਰੁ ਪਸ੍ਰੁਪ ਆ
ਪਸੇ ਭਾਖੀਏ॥ ਜੀਵ ਸੀਵ ਜਗਤੁ ਪੁਜ ਬਰ ਬਹਾਈਏ॥ ਮੇਰੇ ਉਰ ਭਾਰ ਸੀਸੇ ਸਰ ਬਨ ਸਾਈਏ॥
ਸਿਖ ਸਿਕਾਨ ਹਿਕੀਨ ਗੁਰ ਉਰ ਆਖਹੈ॥ ਜੀਵ ਸੀਵ ਜਗਤੁ ਪਸੇਈ ਸੇਈ ਭਾਖਹੈ॥੨॥ ਉਪਾ
ਧਿ ਵਿਅਸਤ ਅਧਾਰ ਅਸੁ ਜੀਵਹੈ॥ ਉਪਾਧ ਸਮਾਸਤ ਅਧਾਰ ਅਭਾਸੁ ਜੀਵਹੈ॥ ਤਾਂ ਮੇਨਾ
ਜੋਰੁ ਪਸੇਈ ਜਗਾ ਆਖੀਏ॥ ਨਿਰ ਸੀਸੇ ਇਰੁ ਪੁਸਿਥ ਉਰ ਰਾਖੀਏ॥ ਆਪ ਬਖਸੇ ਰੂਪ ਸੇਜਾ
ਨੇ ਮੇਧਰੇ॥ ਇਧਾ ਚਿਰ ਹਨਿ ਹੁਸੇ ਉਰ ਰਾਖੇ ਖਰੇ॥੨॥ ਵਸਤਿ ਕਉ ਹੋਰੁ ਪਗਮਾਗਾਇਨੇ
ਆਪ ਸੇ ਆਖੀਏ ਜੀ॥ ਇਧਾ ਰੂਪਾਇ ਕਰੁਣੇ ਹੋਇ ਆਹਿਰਦੇ ਸਿਖਾਇ ਹੁਰਾਖੀਏ ਜੀ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕੇ

੫੩੬
ਵਸਤੁਦਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਗ੍ਰਮਾਹਿਸਮਝੇਈਏਜੀ॥ ਬੀਰਸਏਕਾਅਤੇਕਾਜਿਉਹੋਉਆਰਿਉਗ੍ਰਾ
ਸਿਖਉਗਲਿਅਈਏਜੀ॥ ਆਪਬਚਨਤੇਮੇਅਬਜਾਨਿਆਰੁਲੇਪਛਾਨਿਆਸਤਕੁਛ
ਮੇਇਕੋਹੋਇਅਸੀ॥ ਸਿਖਾਇਉਆਖਾਅਤਬਗਾਰੁਪੁਆਅਬਤੁਸੀਸਾਪੋਇਅਸੀ॥ ੩॥
ਕੁੰਡਲੀਆਪ੍ਰਥਮਮਜਲਾਇਹੁਗਮਾਂਨਕੀਸਵਨਏਸਕਾਨਾਮ॥ ਅਧਕਾਰੀਗ੍ਰਾਮੁਖਧਰੇ
ਗੇਇਸੇਪੁਰਬਕਾਮਾਗੇਇਸੁਪੁਰਨਕਾਂਮਅਗਮਸੇਲਹੇਨਿਰਤਾ॥ ਸਿਰਸੇਹੀਸੇਰੀਨਿਸਾਦ
ਨਜਪੇਸੇਮਤ੍ਰਿ॥ ਭਨਤਿਸਤਨਿਰਬਾਣੁਵਾਈਰੇਖਤੇਗਜਲਾ॥ ਸਰਬਛੇਦਕਰਏਹੀਬਖਸ਼
ਤਪ੍ਰਥਮਮਜਲਾ॥ ੪॥ ਤਤਮਸੀਮਹਾਵਾਕਕਾਅਰਬਾਇਹੀਸਿਖਜਾਨਾ॥ ਅਖਰਿਸਚਦਾਨੀ
ਦੇਸੇਸੇਹੀਆਪਪਛਾਨੇ॥ ਸਿਰੀਆਪਪਛਾਨਚਿਤਕੇਸੀਸੇਹਰਕੇ॥ ਇਹੁਬਿਚਾਰਬਰਚੁਸ
ਮਚਸਮਕੇਆਗੇਧਰਕੇ॥ ਭਨਤਿਸਤਨਿਰਬਾਣੁਗੋਹਾਇਹਮੇਰੀਮਗਾਬ੍ਰਹਮਸੀਵਅਤੇ

ਜਾਨਾ ਕੋਲੁ ਬੈਲਥਾ ਡੀਕਾਮਨਾ ॥ ੪੨੬ ॥ ਇੰਦੀਮਨ ਜੜਕਹਤ ਸਿਆਨੇ ॥ ਚਿਦ ਭਾਸ ਸਹਿਤ
 ਚੇਤਨ ਮਾਨੇ ॥ ਕੋਈ ਕਿਹਤੁ ਪੈ ਇੰਦ੍ਰ ਜੜਾ ॥ ਮਨ ਕੋ ਚੇਤਨ ਬਾਧੇ ਲਾੜਾ ॥ ੪੨੭ ॥ ਸੋ ਅਜੁ ਗਤਿ ਨਹੀ
 ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ਬਿਨ ਸਮਝੇ ਸੋ ਕਹਿਤੁ ਅਜਾਣਾ ॥ ਕੋ ਸਮਝੇ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਾ ॥ ਜੁਗਤ ਅਜੁ ਕਾਤੁ ਸੋ
 ਪਛਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ੪੨੮ ॥ ਬਿਗਿਯਾਨ ਕੋ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਜੋਈ ॥ ਸਾਤੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਬਖਸੇ ਜੋਈ ॥ ਸਭਾ ਸ
 ਬਿਤੁ ਸੋਲਖ ਤੁਗਿਯਾਤਾ ॥ ਗਿਯਾਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੰਗ ਲਾਤਾ ॥ ੪੨੯ ॥ ਖਟਿ ਕਾਨ ਮੋ ਕੋ ਸਵਰਿਗਾ
 ਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਗਰਹਿ ਦੁਆਰਾ ਥਾਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਬੁਧ ਜੋ ਗਿਯਾਤਾ ਮਾਨੇ ॥ ਸੋ ਨਹਿ ਭੇਦ ਜਥਾ ਰਬ
 ਜਾਨੇ ॥ ੪੩੦ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਬੁਧ ਉਭੈ ਜੜ ਜਾਨੇ ॥ ਚੇਤਨ ਸੰਗ ਜੁ ਚੇਤਨ ਮਾਨੇ ॥ ਲੇਸਟ ਅਗਨ ਸੰਗਿ ਜਿ
 ਉਪਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਦਿਪਦਾਰ ਥਾ ਕਰੇ ਸੁਦਾਇ ॥ ੪੩੧ ॥ ਗੁਰੁ ਹੋਣੇ ਜੋਗ ਪਛਾਣੇ ਮਾਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਤਿ
 ਅਗ ਜੋਗ ਪੈ ਚਾਨਾ ॥ ਆਗੇ ਸੁਣਾ ਅਨੇਦ ਮੋ ਕੋ ਸਾ ॥ ਸਮਝੁ ਤੁਤ ਕੋ ਕਰ ਕੇ ਹੋ ਸਾ ॥ ੪੩੨ ॥ ਮੋਸ

ਪ੍ਰਮੋਧਜੋਆਨੀਦਾ ਅਨੰਦਮੇਕੋਸਪੁਛਬ੍ਰਹਮਚੰਦਾ ਪਛਿਕੋਸਅਨੰਦਜੋਗਾਵਤਾ ਅਵੈਵ
 ਪ੍ਰਸਿਧਸੁਏਹਦੁਸਾਵਤਿ। ੪੪੨॥ ਸੂਖਮਅਸਥੂਲਸਰਰਿਜਣਾਯੋਕੋਸਪੰਚਕਾਰੂਪਦਿ
 ਖਾਇਯੋਕਾਰਣਸਰਰਿਤੀਸਰਾਜੋਇਕਹੀਏਕਰਣਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭੁਜੋਇ। ੪੪੩॥ ਅਨੰਦ
 ਕੋਸਯੋਕਾਰਣਸਰਰਿਗਾਨਾਮਭੇਦਜੋਸੁਣਸੋਧੀਗਾ ਅਨੰਦਭਾਨਕਾਪੈਅਸਿਥਾਨਾ ਅਨੰਦਮੇਜਾ
 ਤੇਕਰੇਬਖਾਨਾ। ੪੪੪॥ ਬਾਯੀਤਪ੍ਰਗਿਯਾਯਾਛਾਦਿਕਜਾਤੇਕੋਸਨਾਮਕਾਹਿਤਤਿਸਤਾਤੇਸੂਖ
 ਮਥੂਲਫੁਰੇਤਨਤਿਸਤਾਕਾਰਣਸਰਰਿਕਹੇਤਾਇਸਤਾ। ੪੪੫॥ ਜਿਸਤੇਹੀਨਿਜਾਅਉਚਾ
 ਰਨਾਤਨਪ੍ਰਸਿਧਲਖਸੋਤੂਕਾਰਨਾਜਗਤਸੁਪਨਸਥੋਪਤਮਾਹੀਤ੍ਰਿਗੁਣਕੋਸਲਖਤੂਆਹੀ
 ੪੪੬॥ ਹੇਸਤਿਗੁਰਗੁਣਕਾਰਣਕਯਾਏਅਨਲਾਰਿਯਾਨਤਹਿਕਾਰਣਲਯਾਏਛਕਤੀਚੇਤ
 ਨਕੀਸੋਜਾਨਾਅਜਾਨਾਅਜੀਨਪਛਾਨਾ। ੪੪੭॥ ਕੋਚਿਤਮੇਜੇਕਰੇਉਚਾਰਾਕਾਰਣਮਗਯਾ ੪੦

ਨਪੁਖਾਚਿਤਧਾਰਾਆਪੇਤਾਮੇਪੁਛੋਸੋਇ। ਪੁਰਖਜੀਵਕੇਈਸਰਹੋਇ॥ ੪੪੮॥ ਪੁਰਖਜੀ
ਵਜੇਕਹਿਕੋਜਾਨਾਸੇਕਾਰਨਨਹੀਕਾਰਜਮਾਨਾ। ਘਟਿਕਰਿਚਿਕਣਿਤਾਜਿਉਨਹੋਇ॥ ਚਿ
ਕਦਤਕਾਰਿਘਟਿਤਿਉਲਖਸੋਇ॥ ੪੪੯॥ ਈਸ੍ਵਰਮੇਆਗਿਆਨਜੇਆਖੋ। ਜੀਵਸਮਾਨਿ
ਭੁਇਆਸੋਭਾਖੋ। ਅਜੰਨਆਗਿਆਨਜੇਕੋਈਭੁਨੇ। ਦੁਵੇਤਾਪਤੀਵੇਸੁਸੁਗਨੇ॥ ੪੫੦॥ ਸੋ
ਖਅਭਾਵਪ੍ਰਸੰਗਸੋਆਖੋ। ਓਤਰਸੁਣਅਬਸੋਜੋਭਾਖੋ। ਪੁਰਖਈਸਕੋਕਰੇਬਖਾਨਾ। ਤਾਕਿਸ
ਕਤਿਕਹੇਆਗਿਆਨਾ॥ ੪੫੧॥ ਈਸ੍ਵਰਕਤਿਅਧੀਨਸੁਆਖੋ। ਜੀਵਰੂਪਹੋਇਆਸੁਭਾਖੋ॥
ਸੋਨਹਿਬਣਤੁਐਸੋਜਾਣਾ। ਮਾਇਆਭਾਸਚਿਦਈਸਮਾਨਾ॥ ੪੫੨॥ ਸੁਤੇਗਿਆਨਤਿਸਮਾ
ਇਅਧੀਨਾਐਸੇਗਾਵਤਥੇਦਪ੍ਰਬੰਨਾ। ਅਵਿਦਿਆਚੇਤਨਭਾਸਹੋਜੋਇ। ਜੀਵਕਹਿਤਹੋ
ਬੁਧਜਨਸੋਇ॥ ੪੫੩॥ ਅਵਿਦਿਆਧੀਨਤੂਤਕੋਮਾਨਾ। ਨਿੰਦਾਅਧੀਨਜਿਉਨਿਪਪਛਾਨਾ॥

॥ ਰੰਕ ਸੁਫਨ ਮੈ ਜਿਉ ਸੋ ਮਾਨੇ ॥ ਤੈ ਸੇ ਤਾ ਕੇ ਕਹੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ੪੫੩ ॥ ਆਲਿ ਪਾਗਿ ਪਤਿ ਤਜਿ ਵਿਸੋ ਜਨ
 ਅਵਿਦਿਅ ਕਾਰਿ ਸੋ ਲੇਵੇ ਮਾਨ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅਧੀਨ ਨਾਈ ਸੁਹੋਇ ॥ ਕਹੇ ਸਤਿਵਾਦੀ ਲਖਨ
 ਰੋਸੇਇ ॥ ੪੫੪ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅਧੀਨ ਜੇਈ ਸੁਮਾਨ ॥ ਤੇ ਨ ਰਜਾਨ ਤੂ ਨਿਪਟਾਇਵਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
 ਬਾਤਿ ਨ ਧਰਤੂ ਕਾਨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਦੀ ਸਮਾਇ ਅਜਾਨ ॥ ੪੫੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ਤਨਿ ਸਰੀਰ ਆਵਸ
 ਬਾਤਿ ਤੇਗੁ ਛਰੁ ਪਲ ਪੈ ਚਕੋ ਸਪਿਆਰੇ ॥ ਹੋਇ ਤ ਸਕਤ ਕੇ ਕਾਰਜ ਏਹੈ ਸੋਈ ਸੁਜਾਨ ਜੇ ਏਹਉ
 ਰਧਾਰੇ ॥ ਸਕਤ ਅਜੀਨ ਅਨਾਦੀ ਜੋ ਮੰਨ ਲਖੈ ਸੋ ਪੀਨ ਏਹ ਬੇਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹੇ ਨਹਿ ਭੂ
 ਠ ਅਹੋਇ ਸਭਿ ਤਾਂਤੁ ਮੁਨੀ ਸੁਭਾਖਤੁ ਸਾਰੇ ॥ ੪੫੬ ॥ ਐਃ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਧਾ ਵਿਆਜੋ ਜੋ ॥ ਆਪ
 ਪੈਉਤਰ ਦੀਅ ਜੋ ॥ ਦੇਸ ਕਾਲ ਜੇਵ ਸਤੂਜੀਵਾ ॥ ਕਹੀਯੇ ਕਾਰਨਾ ਨਿਧਿ ਸਹਿਜੀਵਾ ॥ ੪੫੭
 ॥ ਦਿਸੇ ਜਪਾਰੇ ਨਾਮ ਜੀਵ ਜਾਨਾ ॥ ਥੁਲ ਸੁਖ ਮਕਾਰਨ ਦੇਹ ਮਾਨਾ ॥ ਨੈਨ ਕੰਠ ਹਿਰਦਾ ਅਸਥਾਨ ॥ ੪੯

ਏਸਿਸਮੇਸੇਰਬਖਾਨਾ ॥ ੪੫੮ ॥ ਸੁਧਜਥਾਰਥਾਬਿਪਰਜਘੋਰਾ ॥ ਜਾਤ੍ਰਿਮੂਕ੍ਤਿਬ੍ਰਿਤਜੀਵਿਜੇ
ਰਾ ॥ ਜਾਗਤੁਭਫਨਸੋਖੋਪਤਿਦੇਖਾ ॥ ਮੂਰਛਾਸਮਾਧਅਵਸਥਾਪੇਖਾ ॥ ੪੫੯ ॥ ਬਹਮਾਦਿਸਨਦੇ
ਵਤਹਿਓਈ ॥ ਰੁਦ੍ਰਸਹਿਤਤ੍ਰਿਦਾਲਖਸੋਈ ॥ ਵਿਸਨਾਮਜੀਵਕੇਜਾਨ ॥ ਥਲਦੇਹਨੇਤਅਸ
ਥਾਨਾ ॥ ੪੬੦ ॥ ਨਿਰਮਲਜਥਾਰਥਾਬਿਤਪੈਤਾਕੀ ॥ ਜਾਗਤੁਲਖਅਵਸਥਾਵਾਕੀ ॥ ਵਿਸਨ
ਦੇਵਤਾਤਾਕਾਜਾਨਾ ॥ ਆਗੇਤੇਜਸਸੋਈਪਛਾਨਾ ॥ ੪੬੧ ॥ ਸੂਖਮਦੇਹਹੈਤਾਕੀਭਾਈ ॥ ਵਾਸਕੇ
ਠਮੈਲਖਸੂਖਦਾਈ ॥ ਘੋਰਾਬਿਪ੍ਰਜੇਬ੍ਰਿਤਪਛਾਨਾ ॥ ਸੁਫਨਅਵਸਥਾਤਾਕੀਜਾਨਾ ॥ ੪੬੨ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਾਦੇਵਸੁਤਾਕਾਹੋਈ ॥ ਪ੍ਰਾਗਨਾਮਜੀਵਲਖਸੋਈ ॥ ਕਾਰਨਦੇਹਤੂਤਿਸਕੀਪੇਖਾ ॥ ਵਾਸਰਿ
ਦੇਮੈਤਿਸਕਾਦੇਖਾ ॥ ੪੬੩ ॥ ਜਾਤ੍ਰਿਮੂਕ੍ਤਿਬ੍ਰਿਤਸੋਵਾਕੀ ॥ ਸੁਖੋਪਤਲਖਅਵਸਥਾਤਾਕੀ ॥ ਰੁਦ੍ਰਦੇ
ਵਤਾਤਾਕਾਜਾਨਾ ॥ ਕੋਹਅਬਸੋਅਗੇਪਛਾਨਾ ॥ ੪੬੪ ॥ ਦੇ ॥ ਵਿਸਨਾਮਜੀਵਹੈਤੇਜਸਮੇਕਰੇ

ਲੀਨਾ ਤੇਜਭਿੰਨਨ ਦੇਖੀ ਜੋ ਲੈਤਾ ਇਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੬੫ ॥ ਚੋਃ ॥ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਕੇ ਸੂਖਮ ਹੋਰਾ ਲੈਤਾ ਇਹੀ
 ਤਿਸਭਿੰਨਨ ਦੇਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸਥਾਨ ਕੇ ਕੰਠ ਕੇ ਮਾਹਿ ਕਰੇ ਲੀਨ ਭਿੰਨ ਦੇਖ ਨਾਹਿ ॥ ੪੬੬ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਥਾਰ
 ਥਾਥਿ ਤੀਜਾ ਛਾਘੋਰ ਬਿਪਰਜੇ ਬਿਪ੍ਰਪਛਾਣਾ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾਤਿਨ ਕੀ ਦੇਖਾ ਕਾਰਨ ਭਿੰਨ ਨਾ ਕਾਰਜ ਪੇ
 ਖਾ ॥ ੪੬੭ ॥ ਜਾਗਤ ਅਵਸਥਾ ਕੇ ਕਰੇ ਲੀਨਾ ਸੁਫਨ ਅਵਸਥਾ ਮੇ ਪਰਬੀਨਾ ਸੁਫਨ ਰੂਪ ਤੂਤ ਕਾਜਾ
 ਛੇ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾ ਸਿਖ ਪਛਾਣੇ ॥ ੪੬੮ ॥ ਚੋਃ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਲੋਕਾਰੂ ਪਏ ਹ ਕਰਤੇ ਕਈ ਸੁਧਾਰਾ ਤੁਝ
 ਮੇ ਕਲਪਤ ਹੈ ਸਭੇ ਤਵਿ ਬੋਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੪੬੯ ॥ ਤੇਜਸਨਾ ਮਾਜੀ ਦੇ ਕੇ ਕਰੇ ਪ੍ਰਗਮੇ ਲੀਨਾ ਤਾਤੇ ਭਿੰਨ
 ਦੇਖਣਾ ਲੈਤਾ ਇਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੭੦ ॥ ਚੋਃ ॥ ਸੂਖਮ ਤਨ ਤਨ ਕਰਨ ਮਾਹੀ ਕਰੇ ਲੈ ਤਿਸਭਿੰਨ ਸੇ
 ਨਾਹੀ ਕੰਠ ਦੇ ਸਕੋ ਹਿਰ ਦੇ ਦੇਸਾ ਕਰੇ ਲੀਨ ਏਹੀ ਭਿੰਨ ਨ ਲੇਸਾ ॥ ੪੭੧ ॥ ਘੋਰ ਬਿਪਰਜੇ ਬਿਤੋ ਕੇ ਜਾ
 ਥਾ ਜੁੜਿ ਮੁੜਿ ਵਿਖੇ ਕਰ ਲੀਨ ਪਛਾਣਾ ਸੁਖੋ ਪਤਿ ਭਿੰਨ ਦੇਖੋ ਸੋਇ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ੪੭੨ ॥

੪੭੪ ॥ ਵੇ॥ ॥ ਪ੍ਰਲੋਕ ਹੋ ਨੀ ॥ ਤਏ ਹੋ ਕੇ ਚਿਤ ਜਗ ਨਰ ਨਾਰਾ ॥ ਅਧਿਸਟਾਨਾ ਭਿੰਨ ਨਹ ਕਛੂ ਕਰੇ
ਜੇ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ॥ ੪੭੫ ॥ ਚੈ॥ ॥ ਪ੍ਰਗਨਾ ਮਜੀ ਵਕੋ ਜਾਨੇ ॥ ਕਾਰਣ ਤਨ ਕੋ ਤਥਾ ਛਾਨੇ ॥ ਹਿਰਦੇ
ਥਾਨ ਜੇ ਜੜ੍ਹ ਮੂੜ ਬ੍ਰਿਤਾ ॥ ਸੁਖ ਪਤਿ ॥ ਵਸ ਥਾ ਜੇ ਸਾਮਿ ਮਿਰਤਾ ॥ ੪੭੬ ॥ ਮੂਰਛਾ ਮੇਸਰੁ ਏਕ ਰਲੀ
ਨਾ ਤਾ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਲ ਖੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸੇ ਪ੍ਰਲੋਇ ਸੋ ਕਛੁ ਖਹਿ ॥ ਬਬੇ ਕੀ ਕਾਲਿ ਪਤ ਸਭ ਉਰ
ਰਾਖਹਿ ॥ ੪੭੭ ॥ ਵਿਸਤੋ ਜਸ ਪ੍ਰਾਗਿ ਜੀਵ ਜਾਨਾ ॥ ਸੂਬੁਲ ਸੁਖ ਮਕਾਰਣ ਤਨਿ ਮਾਨਾ ॥ ਨੈਨ ਕੀ ਠਹਿਰ
ਦਾਇਹ ਪਦ ਜੇ ॥ ਸੁਖ ਜਥਾ ਰਥ ਘੋਰ ਬਿਪ੍ਰਜੇ ॥ ੪੭੮ ॥ ਜੜ੍ਹ ਮੂੜ ਬ੍ਰਿਤ ਗਿਣੀ ਇਹ ਜਿਤ ਨੀ ॥
ਜਾਗਤ ਸੁਫਨ ਸੁਖੋ ਪਤਿ ਤਿਤ ਨੀ ॥ ਮੂਰਛਾ ਸਹਿਤ ਵਾਚ ਜੀ ਜੋਇ ॥ ਸਮਾਦੀ ਮੇਲੈ ॥ ਕਰੇ ਸਭ ਸੇ
ਇ ॥ ੪੭੯ ॥ ਸਮਾਦੀ ਭਿੰਨ ਨ ਜੇ ਕੁਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾਤਾ ਕੀ ਮਾਨਾ ॥ ਅਤ ਯੀਤ ਪ੍ਰਲੋਇ ਹਕ
ਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਾਲ ਜੀਵ ਕੇ ਏਤੁ ਜਾਣਾ ॥ ਜਾਮੈ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਤਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਨ ਨ ਕਪਮਾਣ ਸੁਧਾਰਾ ॥

ਰਤਾਹਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ਹੋਰ ਨਗਰ ਬਾਹਰ ਤੁਮ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਿਨ ਸੁ ਦੇਖੇ ਨਾਹੀ ॥ ੪੮੬ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭੇਇ
 ਹਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਹੇ ਨਾਮ ਤਿਸੁ ਅਬ ਸੁਣ ਜਾਨਾ ॥ ਸਪੁਰਨ ਤੇ ਸਸਜੀ ਵਜੁ ਹਈ ॥ ਸਪੁਰਨ ਸੁਖਮ
 ਦੇਹ ਜੁ ਕਹੀ ॥ ੪੮੭ ॥ ਸਪੁਰਨ ਕੀਰਤ ਹੈ ॥ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਘੋਗ ਬ੍ਰਿਖੇ ਬ੍ਰਿਤ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਬ ਸਟ ਨਕੇ
 ਸਹਤ ਏਸਾਰੇ ॥ ਲਿਖੁ ਸਮਸਟ ਸ੍ਰੀਰਏ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪੮੮ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸੁਤਾ ਤੁਮ ਜਾਣਾ ॥ ਹਿ
 ਰਨ ਗਭ ਦੁਤੀ ਨਾਮ ਪਛਾਣਾ ॥ ਅਵਿਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਈਸ਼ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਕਰੇ ਲੈ ਭਿਨ ਦੇਖੇ ਨਾਹੀ ॥ ੪੮੯ ॥
 ਨਾਮ ਤਿ ਪ੍ਰਭੇਇ ਹਕਰੀ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਹੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਸੋ ਅਬ ਤੁਜਾਣਾ ॥ ਸਪੁਰਨ ਪ੍ਰਗਜੀ ਵਜੇ ਦੇਖਾ ॥ ਸਰਬ
 ਜੋਕਾਰਨ ਤਨ ਸੋ ਪ੍ਰੇਖਾ ॥ ੪੯੦ ॥ ਸਪੁਰਨ ਹਿਰਦ ਜੋ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਸਪੁਰਨ ਮੂੜ ਜੜਿ ਬ੍ਰਿਤੀ ਮਾਨਾ ॥ ਕਾ
 ਰਨ ਸ੍ਰੀਰਏ ਹਜਾਣ ਸਮਸਟਾ ॥ ਸੁਖੇ ਪਤਿ ਸਾਭਿ ਕੀ ਦੇਖ ਸਪੰਨਿ ॥ ੪੯੧ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਈਸ਼ ਸਹਿ
 ਜਾਨਾ ॥ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਲੀਨ ਪੁਆਨਾ ॥ ਆਇਆ ਭਿਨ ਨਕਲ ਪਤੁ ਸਾਰੇ ॥ ਉਪਾਵਿਕ ਨਾਮ ਰੂਪ ਉਚਾ

॥ ੪੬੫ ॥ ਆਇਹੀਲੀਨਤਾਤਿਨਕੀਜਾਨਾ ਪ੍ਰਾਕਿਰਤਿਪ੍ਰਲੋਕਗੀਬਖਾਨਾ ਆਇਆਕੋਸੁਧਚੇਤਨ
 ਮਾਹਿਕਰੇਸੁਲੋਭਿਨਦੇਖੇਨਾਹਿ ॥ ੪੬੬ ॥ ਅਤਯੀਤਪ੍ਰਲੋਏਸਿਖਕਹਾਵੇ ਈਸਕਾਲਏਕੇ
 ਚਿਤਗਾਵੇ ॥ ੪੬੭ ॥ ਭਿਨਭਿਨਕਰਿਵੇਖਿਆਨਾਮਰੂਪਜਗਜੋਇ ॥ ਤਿਦਾਸਮੁਚੇਈਸ
 ਜੇਏਕਥੁਤਿਨਹੀਕੋਇ ॥ ੪੬੮ ॥ ਸਮਸੁਰਿਪਾਧਿਆਧਾਰਿਲਖ ਅਰੁਸਸਹਿਤਏਤੀਨਾ ॥ ਤਿਦਾ
 ਸਮੁਚੇਕਹਿਤਏਈਸਨਰਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੬੯ ॥ ਵਸਤਈਸਇਹਹੈਸਿਖਜਾਣਾ ਗੁਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰ
 ਆਣਪਛਾਣਾ ਚੁਨਤਿਨਪ੍ਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕੋਆਪਿਨਹੀਕੁਛਭੁਰਮਾ ॥ ੫੦੦ ॥ ਸਰਬ
 ਭੂਤਆਪਦਰਤਾਰਾ ਸ੍ਵਬਨੈਨਆਪਖੇਖਨਹਾਰਾ ਹੇਨੇਤੋਮੇਰਿਓਇਹਦਿਸਸੀਸਾਰਤੁਮੰਜੇ
 ਵੇਖਵੇਏਹੁਹਰਿਕਾਰੂਪਹੈਹਰਿਰੂਪਨਦਰੀਆਇਆ ਐਰਬੇਦਸੀਤਪ੍ਰਮਾਣਾ ਸਰਬੀਖਲੀ
 ਇਹੀਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੫੦੧ ॥ ॥ ੪੬੮ ॥ ਨਾਮਰੂਪਸਭਾਅਤਮਾਤਮੇਤਨਕਬਚਾਰਾ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਨ

ਹੀਸੁ ਜਤੁ ਸੇਓ ਭੁਗਵਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੫੦੨ ॥ ਚੋਃ ॥ ਸੁਣ ਅਬ ਮੋਰ ਪ੍ਰਕਰਣ ਕੀ ਗੀਤਾ ॥ ਏਸ ਦੇ ਸਕਾ
ਲ ਸਹਿ ਪ੍ਰੀਤਾ ਵੈਸਵਾ ਨਰਣੀ ਸਰਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਰਿਦੇ ਪਛਾਣਾ ॥ ੫੦੩ ॥ ਏਸ ਥਿ
ਤੁਕਾ ਲਤੂਤਾ ਕਾ ਦੇਖਾ ॥ ਅਸਥੁ ਲਸਮ ਸਟੀਫ ਸਤ੍ਰੁ ਪੇਖਾ ॥ ਹਿਰਨਰ ਰਭ ਏਸ ਕਾ ਧਾਰਾ ॥
ਜਗੁਣ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਸਿਖਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੦੪ ॥ ਉਤਪਤ ਕਾ ਲਹਤਾ ਕਾ ਭਾਇ ॥ ਸੂਖਮ ਸਮਟਵ ਸਤ
ਸੁਖ ਦਾਇਆ ॥ ਅਬਿਅਕ੍ਰਿਤ ਏਸ ਕਾ ਜਾਣਾ ॥ ਤਮਗੁਣ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਰਿਦੇ ਪਛਾਣਾ ॥ ਪੁਲੇਕਾਲ
ਤੂਤਾ ਕਾ ਦੇਖਾ ॥ ਕਾਰਨ ਮਾਇਆ ਫਸਤ੍ਰੁ ਤਿਸ ਪੇਖਾ ॥ ੫੦੬ ॥ ਚੋਃ ॥ ਏਸ ਕਾਲ ਇਹ ਵਸਤੂ ਏਸ
ਸਰਕੀ ਸਿਖ ਜਾਣਾ ॥ ਜੀਵ ਅਵਤਾਰਿਤਾ ਹਿਕੇ ਬੁਧ ਜਨ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੫੦੭ ॥ ਚੇਤਨ ਏਕ ਅ
ਨੇਕ ਜਿਉ ਭੁਇਆ ਕਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ॥ ਸੁਣ ਸਿਖ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਲਖ ਸੋ ॥ ੫੦੮ ॥
ਚੋਃ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨੀਰਤ ਰੰਗ ਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਦ੍ਰਾ ਨਰਕਾਤ ਥਾਪਛਾਨਾ ॥ ਮਾਟੀ ਸਦਰਨ ਲੇਸ ਕਾ ਜੋਸੇ ॥

ਏਕੋਹੋਇਅਨੇਕਸੁਤੈਸੇ॥੫੦੬॥ਅਗਿਆਨਸਕਤਿਜੋਆਤਮਜਾਨਾਦੋਪਕਾਰਿਸੋਰੈਪਹਿਚਾ
ਨਾਜੈਸੋਏਕਚਏਮੇਜਾਣਾ॥ਬੁਗਦੁਦਾਪ੍ਰਸਿਧਪਛਾਣਾ॥੫੧੦॥ਤੈਸੇਮਾਇਆਵਿਦਿਯਾਕਹੀ
ਯੋ॥ਦੁਦਾਬੁਗਾਂਅਗਿਆਨਸੁਲਹੀਯੋ॥ਅਭਾਸਸੰਤਿਚਿਦਮਾਇਆਮਾਹੀ॥ਸੰਬੰਗਜੋਈ
ਸੁਸਭੁਨੀਥਾਈ॥੫੧੧॥ਆਵਿਦਿਅਬੁਧਅਭਾਸਚਿਦਜੋਈ॥ਅਲਿਪਗਜੀਵਨਾਨਾ
ਵਿਦਜੋਈ॥ਤੁਮੇਏਹਵਿਸ਼ਾਤਿਬੀਚਾਰਾ॥ਮਿਲੇਸੁਬਨਿਭਿਨਬਿਛੁਨਿਹਾਰਿ॥੫੧੨॥
ਮਹਾਅਕਾਸਹੇਕਭਿਉਹਈਏ॥ਬਨਾਅਕਾਸਸੁਬਨਿਮਿਲਕਹੀਏ॥ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਿਲਾਬ੍ਰ
ਖਾਅਕਾਸਾ॥ਉਪਾਵਿਰਹਤਜੋਏਕਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੫੧੩॥ਤੈਸੇਤੂਚੇਤਨਕੇਜਾਣਾ॥ਉਪਾਵਿਰਹਤਸੇ
ਏਕਪਛਾਣਾ॥੫੧੪॥ਵੇ॥ਗੋਸਿਖਚਿਦਾਅਕਾਸਤੂਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਨਾਮਾ॥ਅਖੰ
ਡਾਅਰਥਮਹਾਕਾਸਮਤੂਹੋਇਅਤਾਪਾ॥੫੧੫॥ਬਨਪਰਬਤਿਜਪ੍ਰਕਾਸਤੇਨਰਨਾਰੀ ੪੫

ਚੰਤੀਨਾ ਅਪਿ ਕਹਿਅਖੰਡਤੂ। ਕੋਸੇਲਯੋਮੀਨਾ॥ ੫੧੬॥ ਏਕਵਿਖੇਜਿਉਰਾਸਤੇਚਕਿਚੇਤਨ
ਜਗਭੇਦਾਸੁਣਅਬਅਗੇਕਹੋਮੈਸਮਾਇਹੋਇਨਿਰਖੇਦਾ॥ ੫੧੭॥ ਚੈਃ॥ ਏਕਸਰੀਰਬਿ
ਖੇਤੂਦੇਖਾ। ਬਿਹਾਰਉਕੇਤੂਜਾਹਰਪੇਖਾ। ਨਖਿਅਰਿਕੇਸਸਰਬਜਾਤੀਸਾਨਾ। ਐਰਅੰਗਸ
ਭੁਭੇਤਨਮਾਨਾ॥ ੫੧੮॥ ਸੁਫਨਾਵੀਇਕਜੇਸੁਫਨਮਝਾਰਾ। ਬਨਪਰਬਤਹੋਵੈਨਰਨਾਰ
। ਹੇਸਿਖਜੈਸੇਏਕਅਕਾਸਾ। ਬਿਆਪਕਸਭਮੇਹੋਬਿਨਭਾਸਾ॥ ੫੧੯॥ ਹੁਇਜਹਜਲਤ
ਹਦੁਗਣਪ੍ਰਕਾਸੇ। ਬਿਨਾਨੀਰਸੁਇਗੁਣਹੀਭਾਸੇ। ਤੈਸੇਹੀਤੂਭੇਤਨਜਾਨਾ। ਅਭਾਸਬਿਨ
ਬਿਬਸਰਬਸਮਾਨਾ॥ ੫੨੦॥ ਦੁਗਣਬਿਦੁਹਾਰਿਵੇਤਨਹੀਜਹਾਂ। ਸਮਾਨਬਿਯਾਪਕਹਾਂਨ
ਨਤਹਾਂ। ਅੰਤਹਿਕਰਨਜਹਾਂਜਹੋਇ। ਭਾਸਸਹਿਤਿਦੁਗਣਤਾਸੋਇ॥ ੫੨੧॥ ਲੈਨਵੇਨ
ਤਹਾਂਦੇਬਿਦੁਹਾਰ। ਰਖਿਨਦੁਕਿਣਪਿਆਰਅਪਿਅਗਰਿ। ਇਤੁਆਦਿਕਕਹਾਂਲਾਗਿਗਾਨੀ

ਏ ਸਹਜਹ ਦੁਗਨ ਤਹ ਤਹ ਭਨਾਇ ॥ ੫੨੨ ॥ ਏ ਕਹੀ ਚੇਤਨ ਪੀਚ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਅਗਿਆਨ ਭੇ
 ਦ ਤੇ ਸਿਖ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅਵਿਦਿਯਾ ਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਅਜੋਇਆ ਸਾਖੀ ਕੂਟ ਸਤ ਈਸਲਖ
 ਸੋਇਆ ॥ ੫੨੩ ॥ ਅਮਿਲਿ ਸੋਚੇਤਨ ਸੁਧ ਪਛਾਨਾ ਕਰਿਤਾ ਸੰਗ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਮਾਨਾ ਕਿਰਿਆ ਬ੍ਰਿ
 ਤਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਅਜੋਇਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚੈਤਨ ਜਾਣੁ ਸੋਇਆ ॥ ੫੨੪ ॥ ਕਰਮ ਬ੍ਰਿਤ ਮੇਜੋ ਮਿਲ
 ਭਾਸੈ ॥ ਪ੍ਰਮੇ^ਯ ਚਿਤੰਨ ਸਿਖ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਜੋ ਸੇਏ ਕਹੀ ਸੂਰਜ ਜੋ ਨੀਰ ਭੇਦ ਤੇ ਪੀਚ ਦਾਹਾ ॥ ੫੨੫ ॥
 ਸਰੋਵਰ ਕੂਲ ਗੋਰੇ ਕੋ ਪਾਇਆ ॥ ਖੇਤ ਕਿਆਰੀ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਗਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸੇਚੇਤਨ ਕੇਤੂ ਜਾਣਾ ਕਿ
 ਤੇ ਸਪਤ ਬਿਧ ਕਰਹਿ ਬਖਾਣਾ ॥ ੫੨੬ ॥ ਵੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਮੇਵ ਕੂਲ ਜੀਵੀ ਸ੍ਵਬ੍ਰਹਮ
 ਸੁਧਾ ॥ ਉਪਾਧ ਭੇਦ ਚਿਧ ਸਪਤ ਬਿਧ ਵਾਸਤਵ ਇਕ ਅਵਰੁਧਾ ॥ ੫੨੭ ॥ ਵੇ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਚੇਤਨ ਕਹੋਇ ॥ ਉਪਾਧ ਭੇਦ ਤੇ ਭੁਇਆ ਅਨੇਕਾ ॥ ਸ੍ਵਬ੍ਰਹਮ ਈਸ ਸੁਧ ਸੁਤੇ ਗਿਯਾਨਾ ਪਤਿ ॥ ੪੬

ਤਰਜੀਵ ਅਤਪਦੁਖਮਾਨ ॥ ੫੨੮ ॥ ਉਭੈਏਕਤਕੇਸੀਹੋਇ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਪ੍ਰਮਾਣਕਹੀਏਸੋ
ਇਹੋਸਿਖਸੁਣਿਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਪ੍ਰਮਾਣਾਉਪਾਧਿਰਹਤਸੋਏਕਪਛਾਨ ॥ ਜੈਸੇਸੂਰ ॥ ਖੜਗਾਬਿਭੰ
ਗਾਉਪਾਵਰਹਿਤਭਿਕਸਾਗਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅੰਗੂਠੀਕਿਕੁਣਮੇਤਿਉਦੇਖ ॥ ਉਪਾਧਰਹਤਸੁਦਰ
ਨਸੁਪੇਖਾ ॥ ੫੩੬ ॥ ਤੁਮੇਏਹਪ੍ਰਮਾਣਪਛਾਨ ॥ ਚਾਰਸੁਵਕਵੇਦਕੇਮਾਨ ॥ ਤਤੁਮਸੀਮਹਾਂਦਾ
ਕਤੇਆਇ ॥ ਲਖਣਾਕਰਿਏਕਤ੍ਰਪ੍ਰਤਿਪਾਇ ॥ ੫੩੯ ॥ ਲਖਣਾਜਾਣਤੁਏਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਲਖ
ਤਿਗਿਉਣੀਏਕਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕੇਵਲਦੂਜੀਤ੍ਰਿਦਾਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਜਹਤਅਜਹਤਸੋਉਭੈਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੪੨
॥ ਸਬਦਅਰਥਸੰਪੂਰਨਤਿਆਗਾ ॥ ਜਹਤਿਲਖਣਾਲਖਵਰੁਭਾਰਾ ॥ ਤਦਸੰਬੰਦੀਅਗਿਥਿ
ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਗੀਗਾਘੋਖਸਮਾਨਨਿਹਾਰੇ ॥ ੫੪੩ ॥ ਪੂਰਨਤਿਯਾਗਾਇਸੀਕੇਮਾਹੀ ॥ ਵਕਅਰਥ
ਮੇਬਣੇਬੁਨਹੀ ॥ ਸਕਅਰਥਅੰਨਿਅਰਥਸੰਜੁਗਤਾ ॥ ਜਮੇਗਹਣਿਹੋਵੇਸੁਣਿਉਕਤਾ ॥ ੫੪੪

॥ ਅੰਚ ਕੋ ਸਸ ਬਾਰਿ ਮੇ ਜਾਣਾ ਲਾਲੀ ਧਵਤੀ ਮੈ ਤਿਉ ਮਾਨਾ ਅਜਹਾ ਡਿਲਖਣਾ ਇਸ ਕੋ ਅੰ
 ਖਾਰਿ ॥ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਮੇ ਬਣੇ ਨਰਾਖਾਰਿ ॥ ੫੩੫ ॥ ਜਹਾ ਤਿਅ ਜਹਾ ਤਿਲਖਣਾ ਜੋਈ ॥ ਰਾਗਾ ਤਿਯੰ
 ਗ ਕੋ ਹੋ ਅਬ ਸੋਈ ॥ ਛੁੱਕ ਏਕ ਦੇਸ ਕਰਾਤਿ ਆਗਾ ॥ ਏਕ ਦੇਸ ਕੋ ਗਾਰਵ ਤਿਉ ਰਾਗਾ ॥ ੫੩੬ ॥
 ਤੁਮੇ ਉਦਾਰ ਨ ਇਹ ਜਾਨਾ ॥ ਜੋਇ ਅੰਦੇਵ ਦਤਿ ਦਤਿ ਮਾਨਾ ॥ ਵਾਕ ਅਰਥ ਮੇ ਬਣੇ ਜੋਏਗਾ ॥
 ਪਾਤਿ ਤੁਕਹ ਤੇ ਨਿਰਸੀਏਗਾ ॥ ੫੩੭ ॥ ਪਰੋਖ ਦੇਸ ਕਾਲ ਤੂ ਜਾਨਾ ॥ ਤੁਜਿ ਕੋਈ ਸਰਲਖ
 ਪਛਾਨਾ ॥ ਪਰਤੁ ਪਿਏ ਸਕਾਲ ਤੁਜਿ ਦੇਖਾ ॥ ਈਸਰ ਜੀਵ ਲੱਖ ਇਕ ਪੇਖਾ ॥ ੫੩੮ ॥ ਬਿਰੁ
 ਧ ਦੇਸ ਕਾਲ ਤੁਜਿ ਕੁਈ ॥ ਉਰੇ ਲੱਖ ਮੇਭੇ ਦਨ ਰਾਈ ॥ ਅਸਤੀ ਭਾਰੀ ਪਿਯ ਜੁਗ ਲੱਖਾ ॥
 ਸਭਿ ਚਿਤੁ ਆਨੰਦ ਤੁਪਤੁਖਾ ॥ ੫੩੯ ॥ ਸਿਧ ਨਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਤਿਬੀ ॥ ਰਾਗਾ ਰੁਕ ਕਕਾਤੁਥਾ
 ਨਿਰਾਗਾ ਕਾ ॥ ਜਕਾਰਣ ਵੀਤ ਜਰਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਬੋਧ ਸੁਗਟਿ ਜੋ ਕਹੇ ॥ ੫੪੦ ॥ ਤੁਮੇ ਲਖ ੪੭

ਦੁਇਪ੍ਰਮਾਨਾ ਕਾਹੋਇਸੋਪੁ ਛੁਸੁਜਾਨਾ ਜੀਵਈ ਸਏਕਤਾ ਜੋਈ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲ
ਖੀ ਮੇਸੋਈ ਮਾਇਆ ਦਿਅਾ ਕਾਰਜ ਜੇਤਾ ਭੋਤ ਕਰੂਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੁਤੇਤਾ ਸਤਿਅਹੋਕੇ
ਅਸਤਿਹੋਸੋਇਆ ਅਨਿਰਵਾਚਕ ਹੁਕਲ ਪਤ ਮੋਇਆ ॥ ੫੪੨ ॥ ਸਤਿਕਹੋ ਜੇਤ ਸਕੋਆਪਾਵੈ
ਤਾਪਤੀ ਦੇਸ ਅਤਾਪਾ ਸੁਖੋਪਾਤਿ ਮੇਪੁਨਨਾ ਸਨਹੋਇਆ ਦੂਸਰ ਦੂਛਨ ਏ ਪੁਰੁਜੋਇਆ ॥ ੫
੪੩ ॥ ਅਸਤਿਕਹੋ ਜੇਇਸ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਸਸੇਸੀ ਕਵਾਤਿ ਭਾਂਨ ਨਾਚੀਨਾ ਏ ਪੁਰੁਭਾਨ ਸਬਕੋਹੋ
ਇਆ ਅਸਤਿਵਿਖੇਏ ਹਦੂਛਨ ਜੋਇਆ ਜੇਕਹੁਕਲ ਪਾਤਿ ਇਸਕੇਤਾਈ ਉਤ੍ਰ ਗਿਯਾਨਾ ਬਿਵ
ਹਾਰਵੇਨਾਹੀ ਸੁਕਤੀਰਜਾ ਠਹੁਰਿ ਨਿਉਚੋਰਾ ਦੋਸਏਕਲ ਪਾਤਿ ਮੇ ਪੁਰੁਜੋਗਾ ॥ ੫੪੪ ॥ ਅ
ਗਿਭੰਗਿ ਜਨਜਗਮੇਜੇਤੋਇ ਸਤੇਲਹਿ ਬਿਵਹਾਰ ਸੁਤੇਤੋ ਕਲਪਤਮੇਏਹੋ ਸਬਖਾਨਾ ਜੋ
ਪੁਰਮੇਅਪਨੇਉਰਜਾਨਾ ॥ ੫੪੬ ॥ ਜੇਕਹੁ ਅਨਿਰਵਾਚ ਪੁਰੁਤਿਸਕੋ ਅਨਿਰਨੇਹੋਤ ਨਹੀਕੁਛੁ

ਏਸਕੋ ਤਉ ਗਿਯਾ ਨ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਵਿਰਤਿ ਮਾਗਿਯਾ ਨ ਭੇਦ ਨ ਹੋ ਜੋਇ ॥ ੫੪੭ ॥ ਵੇ ॥
 ॥ ਰੋਤ ਕਰੂਤ ਪ੍ਰਪੰਚਏ ਅਤ ਯੀਤ ਰਾਵ ਪਛਾਨਾ ॥ ਬਾਂਜ ਸੁਮਾਨਿ ਸਮਿ ਜਾਨ ਸਿਖ ਕੁੜਨ ਰੰਚ ਮੰਨਾ ॥
 ੫੪੮ ॥ ਉਤ ਮਾਸਿਖ ਕੋ ਬਚਨ ਯਾਹਿ ਉਤ ਮਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਏਸੋ ਇਸ ਬਿਤਤਿ ਨਾਂਤੇ ਸੰਕਾ ਮਧ
 ਮਜਾਨਾ ॥ ੫੪੯ ॥ ਵੇ ॥ ॥ ਬਾਂਜ ਪੁਤ ਸਾਸਿ ਸਿਕੁ ਸੁਜੋਈ ॥ ਕਹੇ ਸੁਣ ਨਾ ਦੇਖੇ ਕੋਈ ॥ ਕਰਤ ਸੁਨਿ ਤੁਝੇ
 ਦੇਖਤ ਸਾਰੇ ॥ ਸੋ ਮਿਥਿਆ ਕਿਉ ਕਹੋ ਹਮਾਰੇ ॥ ੫੫੦ ॥ ਸੁਨਿਤ ਬਖਾਨਤ ਦੇਖਤ ਜਾਨਾ ਹੋਇ
 ਧਮਿਥਿਆ ਜਾਹਰ ਪਛਾਨਾ ਨ ਭੂ ॥ ਨੀਲ ਜਿਉ ਠੂਠ ਮੁਚੋਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਿ ਬਹੁਤ ਲਖ ਮੇਸੋਰੇ
 ਗਾ ॥ ਮਾਗਿਯਾ ਨ ਤੇਰਾ ਨ ਹੋਤ ਹੋ ਜੋਇ ॥ ਕਾਇ ਪਾਤਿ ਮਿਥਿਆ ਲਾਖਿ ਸਿਖ ਸੋਇ ॥ ਮਧ ਮਜਾਗਿ
 ਮਾਸਿਕੋ ਜਾਣਾ ਵਾਕਏ ਉਤ ਮਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮਾਧਿ ਮਾਇਨ ਤੋਇ ॥ ਬਿਤੀ ਪਾਵੇ ॥ ਸੁਣੁ
 ਮੰਦਿਰ ਸੰਕਾ ਲਿਆਵੇ ॥ ਰਾਸ ਰਪ ਠੂਠ ਕੋ ਚੋਰਾ ॥ ਸੁਕਤ ਰਜਤਾਇ ਤਿਅਾ ਵਿਕਹੋਰਾ ॥ ਗਿ ४੨

ਆਨਉਤਾਇ ਵਹਾਰਹੈ ਜੋਇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦੇਖੋ ਬਨੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਉਤਰਾਇ ਨ ਕੋ ਪੁਰੁਜ ॥
ਨਾ ਦੇਤਿ ਬਿਹਾਰ ਪੂਰ ਬਵਤ ਮਾਨ ॥ ੫੫੪ ॥ ਯੁਜਾਨ ਅਜਾਨ ਕਰੇ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਮਦਾਰੀ
ਖੇਲ ਜਿਉ ਤਿਉ ਯੁਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਉਤ੍ਰੇ ਮੰਦ ਕੋ ਭਾਖਿ ਓ ॥ ਮੰਦ ਸੁਣੈ ਓ ਮੇਰਾ ਖਿਓ ॥ ੫੫
੫ ॥ ਨੀਰ ਪੁਤਰੀ ਕਾ ਤੂ ਦੇਖਾ ॥ ਨੀਰ ਭਿਨ ਬਿਵਹਾਰ ਨ ਪੇਖਾ ॥ ਤੈ ਸੇਹੀ ਤੂ ਤਿਨ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਆ
ਤੁ ਮਭਿਨ ਨਰੰ ਚਕ ਮਾਨ ॥ ੫੫੬ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਫਨ ਸੁਖੋ ਪਾਤਿ ਭਾਇ ॥ ਭੋਤ ਕਰੂਤ ਰਹੇ ਨ
ਹਿਰਾਈ ॥ ਤਾਤੇ ਮਾਨਿ ਮਾਤ੍ਰ ਇਹ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਤੇ ਭਿਨ ਨਾ ਮਨ ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ ॥ ੫੫੭ ॥ ਸੀਤਲ
ਤਾ ਜਿਉ ਜਲ ਭਿਨ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਉ ਮਨ ਦੇਖਤੂ ਅਪਨੇ ਮਾਰਿ ॥ ਜਾਵਤ ਭੋਤ ਕਰੂਤ ਪਸਾਰਾ
ਤੁਸੁ ਤੇ ਨਹਿ ਏਰੰ ਚਾਨਿ ਯਾਰਾ ॥ ਜੈ ਸੇਬਾ ਲਕ ਬਿਧ ਅਵਸਥਾ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਜਾਨਤੂ ਸਭ ਕੁ
ਦਸਤਾ ॥ ੫੫੮ ॥ ਵੇ ॥ ਆਨਉਨ ਮੇਖਾਇ ਜਗ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨਉਨ ਮੇਖਾਨ ਸਾਇ ॥ ਕੋਹੇ ਜ

ਗਤਕਾਰਿ ਮੰਤ੍ਰਵੇ ਮਨਹੀਜਹਾਂ ਬਿਲਾਇ॥੫੬੦॥ੴ॥ ਤੇਰੇ ਚਿਤ ਫੁਰਨ ਤੇ ਜਾਨਾ ਜ
੩ ਚੇਤਨ ਜਗਹੋ ਵੇਭਾਨਾ ਕਰਤਾਰਿ ਰਿਆ ਭੋਗ ਜੇ ਸਾਰੇ॥ ਫੁਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਚਿਤ ਜਾਨ ਪਿਆ
ਰੇ॥੫੬੧॥ ਵਿਸਨ ਆਇ ਜੇ ਦੇਵ ਗੁਸਾਂਣੀ॥ ਚਿਤ ਫੁਰਨੇ ਤੇ ਸਭ ਦੁਸਾਂਹੀ॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕਰੂ
ਪੌਰੇ ਦੇਖਾ॥ ਵਿਸਨ ਪੁਰਾਨ ਮੇਰਾ ਬਾਪੇਖਾ॥੫੬੨॥ ਸੀਕਾ ਲਿਪਾ ਆਪਿ ਨੇਤੇ ਹੋ ਬਾਜਾ॥
ਵਿਸਨ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਗਾਥਾ ਔਰਨ ਰਿਪ ਕੀਤਾ ਹਿ॥ ਕਹੇ ਮੀਨ ਤੂ ਜੁਣ ਨਰਨਾ
ਰਿ॥੫੬੩॥ ਵਿਸੁ ਵਿਸਨੁ ਨਹੀ ਭੁਝੁ ਤੇ ਨਿਯਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਕਾਰੁ ਓਰ ਬਿਆਨ ਹਧਾਰਾ॥੫
੬੪॥ ਏਹ ਗਾਮਨ ਫੁਰਨੇ ਤੇ ਜਗਤ ਸਭ ਜਾਵਤ ਭੋਤ ਕਰੂਤਾ॥ ਬਿਨ ਫੁਰਨੇ ਇਹ ਨਹੀ
ਰਹੂ ਜੋ ਸਮਝਤ ਸੇਊਤਾ॥੫੬੫॥ੴ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗ ਫੁਰਨੇ ਮਾਹੀ॥ ਫੁਰਨੇ ਤੇ ਕ
ਹਾਇਹ ਭਿਨਨ ਹੀ॥ ਮਾਰਿ ਫੁਰੇਏ ਹਾ ਚਿਤ ਕੋ ਸੋ॥ ਜਾਗਿਆ ਸੀਕਾ ਪੈ ਜੋ ਸੋ॥੫੬੬ ੪੬

ਤਰਕੋਜਥ ਸੇਤਥਾ ਬਤਾਵੇ ਮੇਰੇ ਇਹ ਸੇਦੇ ਹਗਵਾਵੇ ਹੋ ਅਤਮ ਜਗਭਿਨੋਰੁ ਸੇ
 ਆਗਿਆ ਨੀਕੋ ਸਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ੫੬੭ ॥ ਜਗਿਆਸੂ ਕੋ ਸੇਜਨਾ ਆਨਿਰਵਾ
 ਚ ਸੇਸਹਿ ਮਾਨਾ ਗਿਆ ਨੀਕੋ ਫੁਰੇ ਆਤਮ ਏਹਾ ਤੁਛ ਜਥਾਰਥ ਨਰ ਸੇਦੇਹਾ ॥ ੫੬੮ ॥
 ਇਸ ਪ੍ਰਸੁਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਤੂਤਾਈ ਜਾਤੇ ਸੇਸਹਿ ਪਲਾਈ ਕੂਕਰੁ ਬਾਲਕ ਪੁਰਖ ਸੁ
 ਜਾਨਾ ਸੀਸ ਮੰਦਰ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੁੰਨਾ ॥ ੫੬੯ ॥ ਕੂਕਰੁ ਭੈ ਕੁਭੈ ਕਤਹ ਮਰੇ ਬਿਪ
 ਰਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਤਿ ਸੋਕਰੇ ਬਾਲਕ ਕੰਧੋ ਹੋਇ ਹਰਾਨਾ ਸੇਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਹਿ ਉਰ ਜਾਨਾ ॥ ੫
 ੭੦ ॥ ਸੁਜਾਨ ਡੀਸਿ ਰਾਹੇ ਨਰ ਜੋਇ ਜਥਾਰਥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਹਿ ਸੋਹੇਇ ਆਗਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ
 ਤੂਤਾ ਮੇਜਾਨਾ ਰਜੂਤਿ ਰਧਾਨ ਰਾਂਕਾ ਮਾਨਾ ॥ ੫੭੧ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੁ ਆਤਮ ਏਕਾ ਨਾਮ
 ਰੁਪ ਤਿਹ ਸਕਤਿ ਅਨੇਕਾ ਏਕਾ ਹਿਸੇ ਜਥਾ ਬਤਾਵੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੁਮਹਿ ਸਮਝਾਵੇ

੫੭੨ ॥ ਭੁਭਖਆਯੁਧਆਨਿਕਪਛਾਨਾ ॥ ਰੂਪਸਕਤਤਿਹਭਿਨਭਿਨਜਾਨਾ ॥ ਰੂਪਸਕਤਹੇ
 ਤਿਨਕੀਜੋਈ ॥ ਸਾਹਭਿਨਸਹਿਨਾਮਨਹੋਈ ॥ ੫੭੩ ॥ ਨਾਮਰੂਪਸਕਤਸਹਿਜਾਨਾ ॥ ਤਿ
 ਉਆਤਮਾਭਿਨਨਜਗਤਪਛਾਨਾ ॥ ਕੇਚਿਤਦੁਖੀਸੁਖੀਪ੍ਰਭਅਹੋ ॥ ਏਕਤਤਿਨਮੇਕੈਸੇ
 ਲਹੋ ॥ ਏਕਆਖਾਜਿਉਸੁਖੀਪ੍ਰਭਾਨਾ ॥ ਦੂਸਰਮੇਕਛੁਹੋਦੁਖਜਾਨਾ ॥ ਨਰਤਨਓਰੇਆਖ
 ਮੇਏਕਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਅਤਮਾਤਿਉਤਿਉਦੇਖਾ ॥ ੫੭੪ ॥ ਏਕਬਿਖੇਪ੍ਰਭਹੋਵੈਕੈਸੇ ॥ ਗਿਯਾਨਅ
 ਗਿਯਾਨਕਹੋਮਹਿਜੈਸੇ ॥ ਜਿਸਮੰਦਰਮੇਦੀਪਕਜਗੋ ॥ ਤਾਕਾਸਿਖਅੰਧੇਰਾਰੁਗੋ ॥ ੫
 ੭੫ ॥ ਜਿਸਮੰਦਰਮੇਦੀਪਨਹੋਈ ॥ ਤਾਕਾਤਿਅਰਨਨਾਸੋਕੋਈ ॥ ਦੋਨੋਮੇਲਖਏਕਅਕਾ
 ਸਾ ॥ ਤਿਯੁਆਤਮਾਸਾਭਿ ॥ ਏਕਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੫੭੬ ॥ ਸਤਿਚਿਤਿਅਨੰਦਆਤਮਜਾਨਾ ॥ ਸਭ
 ਮੇਏਕਸੁਤਥਾਪਛਾਨਾ ॥ ਭੋਗਵਨਆਤਮਸਾਤਿਚੈਤਿ ॥ ਮੇਰੇਉਹਮੇਭਾਸਤਹੋਨਿਤਿ ॥ ੫੦

ਪੰ ੮॥ ਆਨੰਦ ਪੁਨਨਜਿ ਤਿਹੋਇ ਪ੍ਰੰਤੁ ਬੰਧਕੁ ਅਬਕਹੀਏਸਾਇ ਭੋਖਿਖੁਣਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਂਤਿਬੀ
ਚਰਾਪਿਤਬੰਧਸੁਤਾਂਮੇਕਹੋਨਿਹਾਰਾ ॥੫੭੬॥ ਦਾਹਕਉਸਨਪ੍ਰਕਾਸਜੋਦੇਖਾਅਕਿ ਨਰੂਪਏਹ
ਤੀਨੋਪੇਖਾ ਦਾਹਿਉਸਨਹੋਇਪ੍ਰਗਟਭਾਂਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸਅਵਰਿਆਹੁਤੀਜਾਨਾ ॥੫੭੭॥ ਪੈਖਾਲੇਜਬਤਾ
ਹਿਹਲਾਈਏ ਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਗਟਹੋਇ ਅਹੁਤਜਲਾਈਏ ਧੂਮਰਹੋਨਹੀਤਾਮੇਕੋਇ ਸੁਣਦ੍ਰੁਸ੍ਟਾਂਤਕ
ਹੋਅਬਜੋਇ ॥੫੭੮॥ ਆਤਮਸਤਿਚਿਤਆਨੰਦਜਾਨਾ ਬਿਆਪਾਕਿਸੋਪਸਿਧਪਛਾਨਾ ਸਤਿ
ਚਿਤਕਹੋਹੋਇਅਮਭਾਂਨਾ ਆਨੰਦਅਭਿਲਾਖਅਵਰਿਆਜਾਨਾ ॥੫੭੯॥ ਦੁਖਰੂਪਧੂਆਤ
ਹਿਜਾਨਾ ਸੁਣਅਬਜੋਸੋਹੋਦੇਹਾਂਨਾ ਬਬੇਕਬਿਰਾਗਜਹਪਖਾਹੋਇ ਅਭਿਲਾਖਾਹੁਤੀਦਾਹੋਸੇ
ਇ ॥੫੮੦॥ ਧੂਮਰੂਪਤਹਾਂਦੁਖਨਰਹੇ ਆਨੰਦਪ੍ਰਕਾਸਤਹਪ੍ਰਗਟਿਲਹੇ ਸਤਿਚਿਤਿਆਨੰਦਆ
ਤਮਹੋਰਾਇਜਸੀਸੋਸੋਭੂਟੇਗਾ ॥੫੮੧॥ ਰੁਗਦਨਆਤਮਏਕਜੋਹੋਇ ਸਤਿਪਾਇਕੀਜਾਨੇਨ

ਹੀ ਸੋਇ ॥ ਪਰ ਸਿਖ ਪਰ ਜੋ ਹੋਇ ਲਰਾਈ ॥ ਏਕ ਬਿਖੈ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੫੮੫ ॥ ਹੋ ਸਿਖ ਸਰੁ ਪਦ
 ਆਤਮ ਏਕਾ ਜਾਨੇ ਕਿ ਅਜੇ ਨਹੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਜਾਨ ਤਿਤ ਹਤ ਹਸੋਇ ॥ ਤੁਭਿ ਨ ਮੋਰ ਲ
 ਖੇ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੫੮੬ ॥ ਉਪਾਧ ਭੇਦ ਤੇ ਭੇਦ ਰਿਅੰਨਾ ॥ ਚੇਤਨ ਮੈ ਸੋਰੀ ਚਨਾ ਜਾਨਾ ॥ ਮਸਾਲ ਮਤਾ
 ਬੀ ਜਿਉ ਰਵਿ ਜਾਨਾ ॥ ਤੇਜ ਮੈ ਰੰਚਨ ਭੇਦ ਪਛਾਨਾ ॥ ੫੮੭ ॥ ਅਬ ਵਾਤੂ ਸਿਖ ਮੈ ਸੇ ਦੇਖਾ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਵਿਕ
 ਸਭ ਇਵੇ ਪੇਖਾ ॥ ਆਪ ਸਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨ ਤਿਸੋਇ ॥ ਮਾਨਖ ਤੁਨ ਸਭ ਮੈ ਇਕ ਜੋਇ ॥ ੫੮੮ ॥ ਅੰਤੁ
 ਹਕਰਨ ਤੂਤ ਥਾ ਪਛਾਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਏਕ ਤੂ ਸਭ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਫਨ ਨਾ ਰਿਨ ਰਹੈ ਜੁਲਰਾਈ ॥ ਸੁਫ
 ਨਾ ਵੀ ਤੁਹਾ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਈ ॥ ੫੮੯ ॥ ਤੂੰ ਸੇਹੀ ਤੂ ਜਗ ਮੈ ਦੇਖਾ ॥ ਆਤਮਾ ਰਿਨ ਰਾ ਰਿਨ ਹੀ ਪੇਖਾ ॥
 ਆਤਮਾ ਬਿਵਰਤਿ ਰਾਰਿ ਜਗ ਜਾਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਰਿਨ ਨ ਰੰਚਕ ਮਾਨਾ ॥ ੫੯੦ ॥ ਚੋ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁ
 ਕਤਿ ਸਰੂਪ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ॥ ਸੰਖੇਪਾਨਾ ਨਾ ਬਿਧ ਬਿਵਹਾਰ ਜਿਉ ਰਹਾ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ੫

॥ १ ॥ ਤੁਤੁਗਿਆਨਮਨਨਾਸਪੁਨਵਾਸਨਖੇਪਚਾਨਾਸਮਕਾਲਤੁਤੁਜਾਸਤੁਰਜੀਵਨਮੁਕਤਸੁ
 ਮਾਨਾ॥ ੫੯੩ ॥ ਤੁਤੁਗਿਆਨਮਨਨਾਸਕਾਵਾਸਨਖੇਕਾਆਪਿਾਰੂਪਕੋਆਬਿਨਕਾਮੇਧਰਹੇ
 ਵਾਅਤਾਪਾ॥ ੫੯੩ ॥ ਚੋਃ ॥ ਜੀਵਣੀਸਲੱਖਾਇਕਜਾਨੇਸੀਦੇਹਬਿਪਰਜੇਬਿਨਪਛਾਨੇਬੋਧਰੂ
 ਪਸੋਮੇਹਾਂਆਪਾਸਮਝਗਿਆਨਏਹੋਅਤਾਪਾ॥ ੫੯੪ ॥ ਮਨਕਾਅਨਮਨਨਿਜਬਜਾਇਅ
 ਨੋਨਾਸਸੋਸਿਖਕਹਾਇਵਾਸਨਾਖੇਤੁਤਬਹੀਜਾਨਾਇਹਮਾਸਿਯਾਤਿਹੋਵੇਜਬਹਾਨਾ॥ ੫੯੫ ॥
 ਅਥਵਾਕੈਣੀਰੋਣੀਜਾਨਾਜਬਾਰਥਗਿਆਨਸਹਤਪਛਾਨਾਜੀਵਨਮੁਕਤਿਰੂਪਏਆਖਿ
 ਉ॥ ਵਿਸਤਾਰਸੁਰਸਤੀਕਾਭਾਖਿਉ॥ ੫੯੬ ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਤਨਕ੍ਰਿਯਾਜੋਈਸੁਇਆਬਿਜਿਸ
 ਕਰਿਸੋਸਭਹੋਈਕਰਮਅਧੀਨਤੁਸੋਸਭਜਾਨਾਜੀਵਨਮੁਕਤਅਲੇਪਪਛਾਨਾ॥ ੫੯੭ ॥ ਭੁ
 ਭੁਗਵਨਏਕਰਮਸੋਜੇਤੋਆਗਿਆਨਕਾਰਜਕਹੀਏਤੇਤੇਜਹਾਂਭਾਇਆਆਗਿਆਨਬਿਨਾਸਾ॥

॥ ਕਾਰਜ ਕਰਮ ਤੁਨਿ ਕੈ ਸੇਭਾ ਸਾ ॥ ੫੬੬ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰਜ ਨਹਿ ਅਹੇ ॥ ਤੰਤੁ ਨਾਸਾ ਜਿਉ ਪਟਨ
 ਹੀਰਹੇ ॥ ਸੁਣ ਅਬਾਸਿ ਪਤੁ ਬੈਸਮ ਸੁਣੋ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰਜ ਦੁਸਾਣੋ ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਨਾਸ
 ਸਮੇਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸਿੰਚਿਤ ਕਰਮ ਨਾਸ ਸਾਭਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਿਰੇ ਮਾਨ ਹੋਹੈ ਫੂਨ ਧਾਰੇ ॥ ਪਰਾਰਥ ਪਦੇ ਭੋਗ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ੬੦੧ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨਾਸ ਕੇ ਉਤਰ ਦੇਖਾ ॥ ਨਾ ਭੋਗ ਨਿਮਿਤ੍ਤ ਹੋਸੇ ਪੇਖਾ ॥ ਸੁਣ ਅਬ
 ਇਸ ਪਰਕਹੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਉਰ ਕੀ ਮਿਟੇ ਭੁਗਾਂਤਾ ॥ ੬੦੨ ॥ ਜੈ ਸੇਨਿ ਸਮੇਦੀ ਪਜਲਾਈ ॥ ਕਜ
 ਲ ਕਾਰਜ ਤਾਂਤੇ ਪਾਈ ॥ ਸੂਰ ਕਉ ਦੋਹੈ ਤੁਹੈ ਜਬ ਹੀ ॥ ਨਿਸ ਸਹਦੀ ਪਪਲਾਵੈ ਤਬ ਹੀ ॥ ੬੦੩ ॥ ਤੁ
 ਹ ਕਜਲ ਲਾਅ ਭਾਵਨ ਦੇਖਾ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰਜ ਹੋ ਪੇਖਾ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸੋ ਦਰ ਤਿਆਜਾਇ ॥ ਪ
 ਰ ਭੁਧਾ ਤਿਉ ਜਾਨ ਸੁਕਾਇ ॥ ੬੦੪ ॥ ਦਸਮ ਪੁਰਸਕਾ ਜੈ ਸੇਜਾਨਾ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨਾਸ ਵਾਕਤੇ
 ਜਾਨਾ ॥ ਤੁਕਰ ਤੁਫਨ ਤੇਰੇ ਖਜੇਇ ॥ ਰਹੇ ਨਾਸ ਸੋ ਭੋਗੇ ਹੋਇ ॥ ੬੦੫ ॥ ਕਾਰਨ ਗਤ ਹੋ ਕਾਰਜ ਗਾ

ਏਯੋਸੋਹਮਏਉਰਿਹੈਗਾਰਿਆਏਯੋਕਰਮਸਰੂਪਇਸਥਿਤੀਜੋਏਮੁਏਬਖਾਨੇਅ
ਬਪੁਰਸੋਇਆਮਨਾਦਿਅੰਨੇਕਜਨਮਕੇਜਾਨਾਸੀਚਤਿਕਰਮਸੋਸਿਖਪਛਾਨਾ। ਲਿੰਕਿਸ
ਮਸਟਿਥਿਅਸਟਿਤਨਿਜੇਈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਮੇਰਹਿਇਸਥਿਤਸੋਈ॥੬੦੭॥ਤਿਹਬੂਲਤਟਿਭੋ
ਗਜੁਕਾਰਨਾਪਰਾਰਬਧਸੇਕੀਉਚਾਰਨਾਨੂਤਨਕਰਮਜੋਕਰੇਸਰੀਰਾਕਿਰੇਮਾਨਸੋਭਾ
ਖੇਧੀਰਾ॥੬੦੮॥ਸੀਚਿਤਕਿਰੇਮਾਨਦੋਜਾਨਾਜੀਵਨਮੁਕਤਕੇਨਾਸਪਛਾਨਾਪਰਾਰਬਧਰ
ਹੋਰੋਗਪ੍ਰਯੀਤਾਦੇਕਰਭੋਗਸੁਹੋਦੇਅੰਤਿ॥੬੦੯॥ਤਿਨਪੁਰਏਹਾਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਬਿਚਾਰਾਸੁਤਾਇ
ਕਉਪਜਿਓਨਾਗਨਿਹਾਰਾਜੁਗਸੁਤਿਲਖਤਿਹਿਉਦਰਮਸ਼ਾਰੀਰਾਦੇਵਆਗਿਯਾਕਾਲਸੁ
ਮਾਰੀ॥੬੧੦॥ਤਾਕੇਨਾਸਾਦਿਖੇਤੂਜਾਨਾਜੁਗਸੁਤਉਦਰਸੁਨਾਸਪਛਾਨਾਬਕੀਰਿਹਾਏਕੋਜੇ
ਦੇਖਾਅਜੁਭੋਗਨਾਸਸੋਪੇਖਾ॥੬੧੧॥ਨਾਰਸਮਾਨਆਵਿਦਿਆਜਾਨਾਸੁਤਿਮਾਮਾਨਤ੍ਰੈਕਰ

ਮਪਛਾਨਾ ਸੀਚਤਿ ਕਿਰੇ ਮਾਨ ਪੈਂ ਜੋਈ ਉਦਰ ਸਮਾਨ ਦੇਖਤੁ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਰਬਰ ਉਪ
 ਜੇ ਸਮਾਜਾਨਾ ਦੇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਸੋਨਾ ਸਪਛਾਨਾ ਛੰਨ ਅੰਨ ਖੇਤੀ ਵਤਿ ਜਾਨਾ ਤੰਗ ਸਿਤੀ ਰਵਿਸਾ
 ਤਪਛਾਨਾ ॥ ੬੧੩ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਵਾਸਤਵ ਤੀਨਾ ਆਖੋ ਮੈ ਅਥ ਸੁਣਿ ਪਰਬੀਨ ॥ ੬੧
 ੪ ॥ ਵਿਖੇ ਭੋਗ ਅਸਥਾਨ ਤਨਿ ਸਾਧਕ ਇਵੇ ਜੋਇ ॥ ਪੈਏ ਭੋਗਤਾ ਬੁਧ ਮਨ ਚੇਤਨ ਮੇਨ ਹਿ ਸੋਯ
 ੬੧੫ ॥ ਚੂਃ ॥ ਅਕਾਸ ਕਿਲੇ ਬਾਸਕ ਜਾਨਾ ਵਿਸਾ ਸੀਮਕ ਕਰ ਬੁਧ ਪਛਾਨਾ ਪੂਰਬ ਜਨ
 ਮਕਰਮ ਜੋ ਜਾਨਾ ਪਾਰਬਰ ਧਾਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੫੧੬ ॥ ਗਿਆਨ ਕੁਏ ਤੇ ਅੰਜੇ ਦੇਖਾ ਦੇਹ
 ਜਨਮ ਸੁਕਲ ਪਤਿ ਪੇਖਾ ਤਾ ਤੇਤੀ ਨੋ ਬਨੇ ਨ ਭਾਈ ॥ ਆਤਮਾ ਏਕ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੬੧
 ੫ ॥ ਭੋਗਵਨ ਅਬ ਭੁਏ ਬਤਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਬਿਉ ਹਾਰ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਸ ਕਨਿਸਟ ਪੈਤਾ
 ਕੋ ਕੋਣਾ ਕਹੀਏ ਆਪ ਭੋਗਵਨ ਕਉਨ ॥ ੬੧੮ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋਨ ਗਿ ਬਿਉ ਹਾਰਾ ਆ

ਤੁਮਸਰਬ ਅਨਕੂਲ ਨਹਾਰਿ ਹੋਸਤਿਗੁਰਇਹ ਆਪਜਨਾਯੋ ਮੁਖਾਤੇਬਿਖੇਬਿਵਹਾਰ
ਨਹਾਇਓ ॥ ੬੧੬ ॥ ਨਿਤਨਾਮਿਤਕਰਮਸੋਕਰੇ ਤਾਂਕੈਕਉਣਨਮਿਤਯੋਧਰੇ ਮੁਖਾਨਮਿਤਕੇ
ਪਰਹਿਤਜਾਨਾ ਕੇਸੁਤੇਕਿਰਿਆਸੁਕਰੋਬਖਾਨਾ ॥ ੬੧੭ ॥ ਜੇਕੁਕਹੋ ਮੁਖਾਨਮਿਤ ਕਾਅਪਿ
ਸਿਧਮੇਸਾਥਨਨਹੀਅਤਾਪਾਰੇ ਸੋਈਕੁਪਾਨਿਆਇਪਛਾਨਾ ਪ੍ਰਮਾਣਗਰੰਥਗੁਰੂਕਾਮਾਨਾ
੬੧੮ ॥ ਫਲਕਾਰਨਫੂਲੇਬਨਗਾਇਾ ਫਲਭਾਇਆਤੇਫੂਲਬਲਾਇਾ ਗਿਯਾਨੇਕਾਰਨਕਰਮਅ
ਕੁਆਸਾਗਿਅਨਭਏਤੇਕਰਮਹਨਾਸਾ ॥ ੬੧੯ ॥ ਗੀਤਾਰਾਮਾਵਿਖੇਤਿਯੁਆਖਿਓ ਨਹੀਕੁ
ਮਾਗਿਅਨਸਮੁਚੇਰਾਖਿਓ ਤੁਮਪ੍ਰਕਾਸਵਤਿਬੋਧੀਦੇਖਾ ਸਮੁਚੇਤਿਨਕਾਬਣਨਪੇਖਾ ॥ ੬
੨੦ ॥ ਪਸਮੀਨੇਲੋਈਵੇਤੁਜਾਨਾ ਵਕਲਪਨਾਤਿਨਮੇਬਣੇਪਛਾਨਾ ਅੰਕੁਤਿਗੁਰੂਸਮਭੇਦ
ਨਿਹਾਰਾ ਹੋਸੋਬਣੇਵਕਲਪਬੀਚਾਰਾ ॥ ੬੨੧ ॥ ਵਕਲਪਬਣੇਸਾਵਰਸੋਮਹਿਤਿਨਕੀ

ਵੇਖਸਾਵੁ ਸਤਾਨਾਹਿ॥ ਅਵਸਥਾ ਬਣੇਤੁ ਰਾਮ ਸੁਣਾਇ॥ ਲਛਮਣ ਕੋ ਪੁਤੁ ਭਰੇ ਜਣਾਇ॥
੬੨੫॥ ਆਦਿ ਕਰਮ ਤਹਾਂ ਕਰਨੇ ਭਾਖੇ॥ ਅੰਤੁ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਕਰਨੇ ਆਖੇ॥ ਤੁਝੇ ਸੁੰਦਰ ਮਿਤ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਾ॥ ਕਰਮ ਨਾ ਕਰੂੰ ਬਣੇ ਪਛਾਨਾ॥ ਜੇ ਕਹੋ ਪਰ ਨਿਮਿਤ ਸੋ ਕਰੋ॥ ਵਾਸਤੁ ਪਰ ਕੇ ਕਲਪ
ਤਰੇ॥ ਜੇ ਕਹੋ ਵਾਸਤਵ ਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਾ॥ ਦੁਵੈਤ ਪਤੀ ਦੋਸ ਪਛਾਨਾ॥ ੬੨੬॥ ਜੇ ਕਹੋ ਕਲਪ ਤ
ਤਉ ਸੋਹੀ॥ ਸੁਫਨ ਸਿਸਟ ਵਤਿ ਜਾਨੇ ਸੋਇ॥ ਸੁਫਨ ਸਿਸਟ ਕੀ ਸੁਫਨੇ ਮਾਹੀ॥ ਕਰੇ ਪਾਲਨਾ
ਬਣੇ ਸੁਤਾਹੀ॥ ੬੨੭॥ ਜਾਗਤੁ ਮੇਸੋ ਬਣੇ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨ ਮੇਰਿ ਆਪ ਪਛਾਨਾ॥ ਨਿੰਤੁ
ਅੰਤੁ ਕਿਰਿਆ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਬਿਨਾ ਸੀਕਲ ਪਬਣੇ ਨ ਕੋਈ॥ ੬੨੮॥ ਸੁਭਾਵ ਕੇ ਮੇਏ ਦੋਸ ਪਛਾਨਾ॥
ਬਿਨਾ ਸੀਕਲ ਪਸੁ ਭਾਵ ਕਮਾਨਾ॥ ਸਤਿ ਵਕਲ ਪਏ ਸਿਖਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਗਿਆਨ ਮੇਰਿ ਹਿ ਕਰਮਾਪ
ਆਰੇ॥ ੬੨੯॥ ਕਿਰਿਆ ਤਨ ਜੋ ਬਿਨ ਮੇਮਾਨੇ॥ ਸੋਸੋ ਨਰ ਲਖ ਅਬ ਜਾਇਵਾਨੇ॥ ਬਾਲ ਕਰ

ਲੇਜਿਉਮੁਖਾਸਿਉਕਰੇ॥ ਮੇਰੇਸੰਗਸਾਸਿਚਲਤਾਅਹੋ॥ ਤੈਸੇਤੂਤਿਸਨਰਕੇਜਾਨਾ॥ ਤਿਨਮੇ
ਕਿਰਿਆਜੁਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ ਬਿਪਰਜਾਦਿਸੁਹੈ॥ ਤਿਸਨਹਕੇਰੀ॥ ਸਿਖਿਆਰਖੁਤੂਏਉਰਿਮੇਰੀ
੬੩੩॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਜੋਤਨਾਬਿਦਹਚਾ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਧਾਅਧੀਨਬੀਰਾਰਾ॥ ਸੋਭੂਜਾਨਹੈਤੈ
ਕਾਰਾ॥ ਸੁਇਛਾਨਿਰਿਛਪਰਿਛਾ॥ ਨਹਾਰਾ॥ ੬੩੩॥ ਤਿਸਅਨਸਾਰਤ੍ਰਿਦਾਹੀਓਏ॥ ਗਿਆਨਵਾ
ਸਤਵਾਅਤਮਜੋਵੇ॥ ਸੁਪਰਅਪਨਾਆਪਿਨਿਹਾਰਿ॥ ਜਿਉਤਨਅੰਗਸਰੀਰਬਿਚਾਰਾ॥
੬੩੪॥ ਜੈਸੇਏਕਹਾਥਹੋਇਦੁਖੀ॥ ਦੂਸਰੇਸਿਉਬਾਂਧੋ॥ ਦੁਖੀ॥ ਤਨਮੋਬਿਆਪਕਤਨੀ
ਪਛਨਾ॥ ਅੰਗਭੇਦਤੈਭੇਦਨਜਾਨਾ॥ ੬੩੫॥ ਅੰਗਤੰਗਮੇਚੇਤਨਹੇਰਾ॥ ਦਵੈਤਾਪਤੀਦੋਸ
ਨਾਟੇਰਾ॥ ਅਗਿਆਨੀਤੇਨਕ੍ਰਿਆਤਿਹਿਆਨੇ॥ ਸੋਇਕਆਤਮਾਦੇਵਪਵਾ॥ ਤਾਮੇਸੁਣਤੂਅੰ
ਰਪਧਰਾ॥ ਪਰਿਨਿਮਿਤ੍ਰਿਤਿਹਿਕਿਰਿਆਨਿਹਾਰਿ॥ ਜੈਸੇਕਿਸੀ॥ ਰਸਕੇਵੇਖਾ॥ ਰਜੂਮੇਸਰ

ਪਰੁਰਾਤਾਪੇਖਾ॥ ੬੩੭॥ ਰਜੂਗਿਆਤਾਨਰਹੈਜੋਇ॥ ਵੀਪਕਆਇਕਿ॥ ਮਾਕਰਿਸੋਇ
॥ ਤਾਕੋਰਜਕੀਰਜਿਚਿਖਵੇ॥ ਤਾਕੇਤੁਲਿਰਿ॥ ਨਸੋਪਾਵੇ॥ ਤਨਿਮੇਭਵਨਜਾਤੀਹੇਰ॥
ਵਵੈਤਾਪਤੀਵੈਸਨਟੇਰ॥ ਚੇਤੰਨੁਵਸਤੁਤਿਉਏਕੋਜਾਣਾ॥ ਗਿਆਨਆਗਿਆਨਮੇਰੁਲ
ਪਛੁਨ॥ ੬੩੮॥ ਪੂਰਬਾਗਿਆਨਕਿਰਿਯਾਹੈਜੋਇ॥ ਸੋਨਮਿਤਹੈਰੁਖੀਸੋਇ॥ ਵਿਗਿ
ਯਾਨਵਿਖੇਸੁਭਾਵਕਜਾਨਾ॥ ਤਾਂਮੇਕਿਰਿਯਾਕੋਈਨਮਾਨ॥ ੬੪੦॥ ਜਥਾਰਥਾਦ੍ਰਿਸੁਰੁਈ
ਹੈਜਿਸਕੋ॥ ਕਰਤਾਕਰਮਅੰ॥ ਪਾਤਿਤਿਸਕੋ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਰੀਥਭੈਰਹਿਤਾ॥ ਆਗਿ
ਯਾਨੀਜਾਨਤੁਤਿਨਕੋਜਹਤਾ॥ ੬੪੧॥ ਬਨਚਰਪੂਰਸਾਦ੍ਰਿਸੁ॥ ਤਿਨਿਹਾਰਿ॥ ਸੁਵਿ
ਅਬਰੀਥਭੈਕਹਾਬੀਚਾਰਾ॥ ਸੀਸੇਕਰਮਰੀਥਤੁਜਾਨਾ॥ ਹੋਕਰਗਰੀਥਤੀਸਕੀਮਾਨ॥ ੬੪੨
॥ ਸੀਸੇਨਾਮਤੁਤਾਕਾ॥ ਖਾਉਭੇਵਿਖੇਜੋਹੋਵੇਪੇਖਾ॥ ਆਤਮਵੇਹਕਦੇਹਨਿਯਾਰਾ॥ ਜੜ

ਚੇਤਨਨਹਿਜਾਇਬਿਰਾਗਾ॥ ੬੪੩॥ ਸੀਸੇਰੰਥਪੈਤਾਕਾਨਾਮਾਕਰਮਰੰਥਾਅਬਿਸੁਣਤੁਜਿਕਾ
ਮਾਤ੍ਰੈਪਕਾਰਜੇਕਰਮਥਖਾਨੇ॥ ਤਿਨਕਾਕਰਤਾਭੁਗਤਾਮਾਨੇ॥ ੬੪੪॥ ਅਕਰਤਾਅਭੁਗਤਾਹੈਏ
ਜਾਨਾਕਰਤਾਭੁਗਤਾਲੇਵੇਮਾਨਾਕਰਮਰੰਥਾਤੁਇਸਕੋਵੇਖਾ॥ ਵੇਹੋਹੀ॥ ਹੀਕੁਜੋਪੇਖਾ॥ ੬੪੫॥ ਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਤਿਧਾਤੇਜਾਨਾ॥ ਸਦਾ॥ ਹਤੁਨਿਰਲੇਪਪਛਾਨਾ॥ ਕੋਲਮੁਰਗਾਈਨਿਆਈਵੇਖਾ॥ ਜ
ਲਮੇਰਾਹਿਤਨਿਲੇਪਸੋਪੇਖਾ॥ ੬੪੬॥ ਭੋਭੁਗਵਨਅਬਮੁਝੈਬਤਾਈਯੋ॥ ਚੇਤਨਸਕਤਅ
ਗਿਆਨਸੋਗਾਈਏ॥ ਚੇਤਨਅਸ੍ਰੋਜਿਉਸੋਰਹੋ॥ ਚੈਤਨਕੋਅਵਰਤੀਅਹੋ॥ ੬੪੭॥ ਭੋਸਿਖ
ਸੁਣਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਬਤਾਊ॥ ਸੁਆਸੇਸੁਾਦਿਛੋਪਦ੍ਰਸਾਊ॥ ਆਗਾਰਗਾਭਿਮੈਤਮਜਿਉਪੇਖਾ॥ ਅਗ੍ਰੰ
ਰਗਾਭੁਸੋਅਵਰਤਿਵੇਖਾ॥ ੬੪੮॥ ਦਸਮਪੁਰਸਕੀਨਿਆਈਜਾਨਾ॥ ਤਿਥਾਸਰੇਤਿਸਦ੍ਰੇ
ਪਛਾਨਾ॥ ਪਰਚੀਨਅਬਿਸੁਣਤਿਸਕਥਾ॥ ਜੈਸੇਤਿਸਲਖਚੇਤਨਤੁਥਾ॥ ੬੪੯॥ ਦਸਕੋ

ਗੀਮਿਲਗਾਮਸਧਾਏ। ਰਸਿਤੇਕਾਣੀਖੇਤਰੁਲਾਏ। ਤਤੇਨਿਕਸਸੁ। ਰਿਨੇਦਵਨੇ। ਨੌਗਿਨਿ
ਦਸਵਾਮੁਆਮਾਨੇ॥ ੬੫੦॥ ਕਾਹੀਕੋਲਪੁਜੀਗਲਅਪਾਰਾ। ਭੁਲੇਸੇ। ਅਗਿਆਨਨਿਹਾਰ
ਜਥਾਰਥਮੁਏਯਾਜੇ। ਗਿਣਿਕਰਿਆਪਿਤਾ। ਅਵਰਣਜਾਣਸੁਦੋ। ਬਿਦਿਭਾਪਤਾ॥ ੬੫੧॥
ਅਸਤਾਪਦਅਭਾਂਨਾਪਦਾ। ਅਵਰਿਆਲੇਸੋਦੁਖਅਗਾਦਾ। ਵਖੇਪਜਾਨਤੂਤਾਕੰ
ਨਾਂਮ। ਸੁਣਅਬਕਥਾਪੁਰਸਨਿਸਕਾਂਮਾ॥ ੬੫੨॥ ਤੁਕੋਹਰਿਨੇਦੀਆਮਿਲਾਇ। ਮਿਲ
ਸੋਪੁਛਤਤਿਸਪੇਭਾਇ। ਹਮਰਾਦਸਮਿਪੁਰਸਸੀਜੇਇ। ਕਹੋਕਹੂਜੇ। ਗੁਠਹੋਇ॥ ੬੫੩॥
ਤਬਤਿਸਰਾਸੋਹੋਰੇਭਾਣੀ। ਤਿਸਕੀਚਿਤਾਕੋਰਨਰਾਈ। ਤਬ। ਤਨਕੋਭਯੋਪਰੇਖਾਰਿ।
ਨਾਦੇਖਸਤਿਏਹਕਹੇਪੁਆਨਾ॥ ੬੫੪॥ ਤਬਤਾਕੋਸੋਹੋਇਅਧੀਨਾ। ਕਹੇਦਿਖਾਵੇਹਮੇਪੁ
ਧੀਨਾ। ਤਬਤਿਨਕਾਰਿਆਸੋਗਿਣਿਭਾਇ। ਨੌਗਿਣਿਦਸਵਾਦੀਆਬਤਾਇ॥ ੬੫੫॥

॥ ਤਬ ਤਿਸ ਭਾਂਇ ਓਪੁਤਾ ॥ ਗਿਆਨਾ ਦਸਵਾ ਮੈ ਨਹੀ ਮੁਸੁਤੇ ਅਨਾ ॥ ਸੋ ਕਨਾ ਸਤਾ ਕਾ ਹੋਗਾਇ
ਆ ॥ ਦਸਵਾ ਅਪਿ ਮੁਜਾਨ ਤਤਾਇਓ ॥ ੬੫੬ ॥ ਤੈਸੇ ਚੇਤਨ ਕੇ ਤੂ ਜਾਣਾ ॥ ਏਕੋ ਹੋ ਬਹੁ ਛਾਯੀ
ਪਛਾਣਾ ॥ ਇਹਾਇ ਛਾਓ ਪਜੀਲ ਪਤੂ ਬੀਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭਾਇਆ ਸੁਸਰ ਬਾਸਰੀਰਾ ॥ ੬੫੭ ॥ ਵੇਦਿ
ਭਾਂਗ ਤਾਂ ਕੋਹੋ ॥ ਇਹਾਇ ਆਇਯਾ ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਮਾਨ ਸੋ ਕਹੋ ॥ ਮਾਇਯਾ ਅਭਾਸ ਲਖ ਚੇਤ
ਨਈਸਾ ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਅਭਾਸ ॥ ਚਿਦ ਜਾਨ ਸੋ ਅਨੀਸਾ ॥ ੬੫੮ ॥ ਬੇਗ ਸਕਤਿ ਨਿਉ ਪਉ
ਨ ਮੇਵੇ ਪਾ ॥ ਦਾਹਕ ਸਕਤਿ ਅਗਨ ਮੇਧੇ ਪਾ ॥ ਚਿਕਣਿ ਤਾ ਸਕਤਿ ਨਿਯੁ ਛਿਤਿ ਦੁਸਾਹੀ ॥ ਅ
ਗਿਆਨ ਸਕਿਤ ਭਿਯੁ ਚੇਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ੬੫੯ ॥ ਭਾਕਾ ਭਾਗਾ ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਜੋਈ ॥ ਤਾਸੀ ਗਸਟ
ਮਿਲ ਭੂਲਾ ਸੋਈ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨਾ ਮਭੂਇ ਸਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਅਵਰਣ ਰੂਪ ਏ ॥ ਬਿਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥
੬੬੦ ॥ ਤਕਾ ਕਾਰਜ ਜੋ ਜੋਹੋਇ ॥ ਵਿਖੋ ਪਜਾਨ ਤੂ ਨਿਸਚੈ ਸੋਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਜਮ ਬਹੁਤਪੁ

ਕਾਰਾ ਕਿਰੇ ਨਿਸਕਾਂ ਮਾਇਕਾਇਛਾ ਧਾਰਾ॥ ੬੬੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੁਕਤ ਕੋ ਰੋਇ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ॥ ਤੁ
ਕੋ ਜੋਇ॥ ਈਸਾ ਦਿਯਾ ਲਗਾਰ ਮੂਰਤੀ ਧਾਰਾ॥ ਤੁਸੇ ਕਹੇ ਜੋਏ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੬੬੨॥ ਸਤਿ ਚਿਤਾ
ਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਈਸਰ ਜੀਵ ਲਖ ਤੂ ਜੋਈ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਪਾਂਚਾ ਮਗਨ ਕਿਉ ਸਾਧੋ ਜੋਰੀ ਸੋ
ਹੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੋ॥ ਸਤਿ ਚਿਤ ਮਨੰਦ ਵਪੁ ਤੂ ਜਾਨਾ॥ ਅਸਤਿ ਜੜ੍ਹ ਦੁਖ ਦੇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪਛਾਨਾ॥
ਤੂ ਸਾਖੀ ਏਸਾਖ ਹੋ ਦੇਖਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤੂ ਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੀ ਪੰਖਾ॥ ੬੬੩॥ ਤੂ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਪਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਰੂਪ ਤੂ ਹੋ ਅਨਿ ਆਸਾ॥ ਤੂ ਉਸੇ ਖੇਸੇ ਜਾਨਤ ਕੁਇ ਆਪੈ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕ
ਹਿਆ॥ ੬੬੪॥ ਪਰੋਖ ਗਿਆਨ ਏਭੋ ਸਿਖ ਜਾਨਾ॥ ਸੀਸਾਤਿ ਸਕਾਰੀਆ ਨਹ ਮਾਨਾ॥ ਸਤਿ ਜੁ
ਰਤ ਕੋ ਪੁਨਾਜ ਣਾਵੇ॥ ਅਨਾਤ ਮਾਤ ਮਾਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਲਖਾਵੇ॥ ਤੁਤ ਮੰਸੀ ਮਹਾਵਾ ਕੋ ਕੋ ਅਰਥਾ॥
ਅਖੀਰੁ ਸਮਝੋ ਜੋ ਹਰੇ ਅਨਰਥਾ॥ ਅਪਰੋਖ ਗਿਆਨ ਤੂ ਇਸ ਕੋ ਜਾਨਾ॥ ਜੋ ਕਨਾਸ ਸਭਿ ਤਿ

ਸਤਿਆਨਾ॥ ੬੬੭॥ ਨਰਿਕਸਤਿਪਤਿਹਿਰਿਦੇਪਾਵੇ॥ ਸੁਣਜੋਅਨਭਵਸੁਣੀਅਲਾਵੇ॥ ੬੬੮॥
ਸਕਾਲਵਸਤਨਹੀਭੇਦਾ॥ ਪੂਰਨਮੇਕਹੁਭਯੋਪਰਛੇਦਾ॥ ੬੬੯॥ ਅਨਾਤਮਆਤਮਕਾਕੋਦੇਇ
॥ ਵਸਤਏਕਮੇਭੇਦਨਾਕੋਇ॥ ਦੂਰਨਿਕਟਿਬਾਹਰਅਰਅੰਤਾ॥ ਬੇਤਨਏਕਅਖੰਡਨਿ॥
੬੭੦॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਵਿਖੇਗੁਰਾਆਖੋ॥ ਅਵਸਥਾਕਿਆਰੂਪਸੁਭਾਖੋ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਵਿ
ਖੇਸਿਖਜਾਨਾ॥ ਅਵਸਥਾਭੇਦਰੂਪਪਛਾਨਾ॥ ੬੭੧॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਸੁਖੋਪਤਿਤੀਨਾ॥ ਤੁਰੀਆ
ਮਧਭੁਣੀਲਯੋਲੀਨਾ॥ ਤੁਰੀਯਾਕਰਕੇਏਸਭਭਾਸੇ॥ ਜੋਬੀਜਮੇਬਟਅਭਾਸੇ॥ ੬੭੨॥ ਬੀਜ
ਬਿਨਾਜੇਸੇਬਟਨਹੀ॥ ਬੀਜਸਭੀਹੈਬਟਤਾਮਾਹੀ॥ ਸਤਾਬੀਜਬੀਜਜਬਜਾਨੀ॥ ਬਟਰੂਪਕ
ਹਕਰੇਬਖਾਨੀ॥ ੬੭੩॥ ਆਪਨਪੈਭੂਲਬੀਜਬਟਖੇਜੇ॥ ਖੇਜਨਾਪਾਵੇ॥ ਅਵਤਰੇਜੇ॥ ਊਲ
ਤਬੀਜਆਪਨਪੈਪਾਵੇ॥ ਆਪਮਾਝੁਸੋਬਟਤਾਆਵੇ॥ ੬੭੪॥ ਬਟਤਾਤਾਂਹਭੁਣੀਕਛੁਨਾਂਹੀ॥

ਭਈਹੁਵੇਤਾਭਾਸੇਮਾਹੀਬੀਜਮਾਝਬੀਜਹੀਭਾਸੇ। ਏਕਬੀਜਹੀਬੀਜਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ੬
੧੪॥ ਤੁਭੇਐਰਕਛੂਨਹਿਕਹੀਯੋ। ਤੁਰੀਯਾਤੀਤਨਾਮਸੇਲਹੀਏ। ਤੁਰੀਆਤੀਤੁਰੀਯਾ
ਕੁਜਾਨਾ। ਤੁਭੇਤੁਰੀਆਭੇਦਨਆਨਾ॥ ੬੧੫॥ ਤੀਨੋਗਣੀਏਕਹੋਰਹੀ। ਏਕਏਕਜਿਨਅਨਭ
ਵਲਹੀ॥ ਅਨਭਵਮੇਕਛੂਭੇਦਨਆਨਾ। ਤੁਭੇਤੁਰੀਆਤੀਤਬਖਾਨਾ॥ ੬੧੬॥ ਐਸੇਅਨਭਵ
ਗਿਆਨੀਦੇਖਾ। ਸੋਸਰੂਪਹੈਨਿਰਵਿਸੇਸਾ। ਸਿਖਜਬਐਸਾਅਨਭਵਲਹੀਯੋ। ਗੁਰਸਿਖਏ
ਕਤਬੀਹੋਰਹਿਯੋ॥ ੬੧੭॥ ਏਃ॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਕੀਏਕਤਾਮਹਾਂਵਾਕਕਹਿਸੋਇ। ਤੁਹਿਬਿਚੰ
ਰਜੇਓਰਧਰੇਅਭੇਦਪ੍ਰਮਾਤਿਹੋਇ॥ ੬੧੮॥ ਪਰਮਾਕਰਣਪਰਮਾਏਕੋਕਹੋਨਾਮਪ੍ਰਭੂ
ਤਿਨਕੋਬਿਸੇਆਬਿਸੇਜਿਉਮੇਓਰਧਰੇਅਨੂਪਾ॥ ੬੧੯॥ ਇਦ੍ਰੀਵਿਸ਼ਵਸਬਕਾਦਿਕਜਾਣ
ਤਿਨਕੋਗਾਹਕਪਤਖਪਛਾਣਾ। ਧੂਮਾਚਿਹਨਅਗਨੀਓਨਾਯਨਾ। ਅਨੂਮਿਤੀਕਰਨਅਨੂਮਾ

ਨਜੁਜਾਨਾ ॥ ੬੮੦ ॥ ਐਸੇ ਸਦਰ ਸਗਵ ਜੇ ਲੋਛਾ ਉਪਮਿਤੀ ਕਰਨ ਉਪਮਾਨ ਪੁਤਛਾ ਕਾਰਜ ਦੁ
ਯਾਰ ਕਾਰਨ ਗਯਾਨਾ ਕਰਨ ਅਰਥ ਪਤਿ ਅਰਥ ਪਤਿ ਜਾਨਾ ਸਾਬਦ ਗਿਆਨ ਕਰਨ ਜੇ
ਅਹੋ ਸਬਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੋ ਸਾ ਸਤ ਕਹੇ ਅਨ ਉਪਲੱਧੀ ਕਰਨ ਜੇ ਹੋਰਿ ॥ ਅਭਾਵ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥
ਤੂ ਸੋਇ ॥ ੬੮੨ ॥ ਇਵੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਅਤਮ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਪੁਤਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਵਿਸੇਇ ਉਸੇਇ ॥ ਨਰ
ਖੁਨ ਪ੍ਰਾਣੇ ॥ ਨ ਸੋ ਤਿਨ ਰਸਨਾ ॥ ਅਤਮ ਕੋ ਕੁਣੀ ਚਿਹਨ ਨਾ ਦੇਖਾ ॥ ਉਨਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਅਵਿਖੇਇ
ਯੁਪੇਖਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰਥ ਰਨ ਜਾਤ ਅਰਥ ਪਤਿ ਨਹੀ ਨਿਜਿਹਾ ॥ ਰੂਪ ਨਰੇਖ ਨਰੀਗਾ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿ
ਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪੁਰੁ ਤਿਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨ ਨ ਕਾਜਿ ਹੋਵਤ ਸੋ ਪ੍ਰਸਿੰਨਾ ॥ ਚੇਤਨ ਸਮ ਚੇਤਨ ਨ
ਹਿ ਅਨਾ ॥ ਇਉਂ ਉਪਮਾਨ ਅਵਿਖੇਪ ਛਾਨਾ ॥ ਭੁਧ ਜੇ ਵਡ ਮੇਨਾ ਹਿਕੋ ਸਕੁ ਜਾ ॥ ਭਿਠਾ ਹੀ ਦਾ ਜੋ ਜਾ
ਨੋ ਸੋਛ ਕਿਰਹੇ ਮਹਾਵਾਕ ਅਰਥ ਖੰਡਾ ॥ ਤਹਿ ਕਾਰਜ ਕਾਰਨ ਭੇਦ ਨ ਕੋਇ ॥ ਇਯੁ ਅਰਥਾਪ

ਤਿਆਵੇਸੇਹੈਸੋਇ॥੬੬੪॥ ਨਨਰੋਧੋਨਚਉਤਪਤਨਬੀਧੋਨਚਸਾਧਕਾ॥ ਮੁਖੀਰਨਣੀਵਮੁਕਤ
 ਇਤਏਖਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਇਤੀਸ੍ਰੁਤੀ॥ ਨਇਤੀਨਇਤੀਸ੍ਰੁਤੀਬਖਨੇ॥ ਸਬਦਪ੍ਰਮਾਣਅਵਿਖੇਇਉ
 ਜਾਨੇ॥ ਯਾਹਿਨਹਿਯਾਹਿਨਹਿਯਾਹਿਨਹਿਹੋਈ॥ ਯਾਤੇਪਰੇਸਤਿਹੈਸੋਈ॥ ੬੬੫॥ ਪ੍ਰਾਗਅਭਾਵਨ
 ਅਨਭਵਸਾਖੀ॥ ਅਵਿਖੇਅਭਾਵਪ੍ਰਮਾਣਇਉਆਖੀ॥ ਜੋਤਵਾਰਾਨਿਵਰਤਿਤੇਅਪਾਪਯਮਨਸਾ
 ਸਹਾ॥ ਖਟਪ੍ਰਮਾਣਵਿਖੇਇਉਜਾਨਾ॥ ਬਿਧਮੁਖਕਹੋਸੋਸਿਖਪਛਾਨ॥ ੬੬੬॥ ਅਸਿਤਭਾਂਤਪ੍ਰਿਯਆ
 ਤਮਲੱਛਾ॥ ਸਤਿਚਿਤਅਨੰਦਵਿਖੇਪ੍ਰਤੱਛਾ॥ ਹੇਨੇਤੋਮੇਰਿਹੋਇਹੁਵਿਸੁਸਿਸਾਰਜੋਤੁਮਦੇਖਦੇਹੋਇ
 ਇਹੁਹਰਿਕਾਰੂਪਹੈਹਰਿਰੂਪਨਦਰੀਆਇਆ॥ ੬੬੭॥ ੨੬੦॥ ਨਾਮਰੂਪਸਭਾਅਤਮਾਰੂਪ
 ਪਿਜਾਨਿਓਗਿਆਨਾ॥ ਬਾਦਸਮਾਨਾਧਿਕਰਣਕਰਿਏਕਤਾਤਾਂਹਿਪਛਾਨ॥ ੬੬੮॥ ਚੋਪਈਅ
 ਨਚਛਾਅਵਿਕਜਹਿ॥ ਰਿਗਿਯਾਨਾਉਨਮਾਨਪ੍ਰਮਾਣ॥ ਵਿਖੇਪਛਾਨਾਏਕੋਦੇਵः ਸਰਬਰੂ

ਇਉਸੰਨਾਜਰਿਕੋਦੇਖੇਸੇ॥ ਭਾਧਗੇ॥ ਜਰਿਕੋਦੇਖੇਸੇ॥ ੬੬੯॥ ਜਰਕੋਦੇਖੇਸੇ॥
 ਵਸਾਨੁਜੋਇ॥ ਨਿਸਚੇਬ੍ਰਹਮਾਗਿਨਪਾਨਜੋਇ॥ ਨਭਵਤਸੇ॥ ੬੭੦॥ ਪ੍ਰਮਾਣਜਾਨਾਉਪਮਾਨਪ੍ਰਮਾਣ
 ਇਉਵੇਖੇ॥ ੬੭੧॥

ਤੇਖੁਗੁਰੂਹਸਰਬਾਬਿਯਾਪਿਸਰਬਭੂਤਅੰਤਰਮਾਤਮਾਜਹਿਕਾਰਜਇਹਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸੇਅਰ
 ਥਾਪਤਿਦਿਸੇਸੋਭਾਸੇਸਰਬਸਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾਸ੍ਵਾਮੀਸਰਬਭੂਤਮਾਦੇਅਨਗਾਮੀ॥੨੦੧॥
 ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਜੋਸਾਸਤਕਹੋਸਬਦਿਪ੍ਰਮਾਣੁਦਿਖੋਇਉਅਹੋਸਰਬੰਪੁਲਇਦਿਬ੍ਰਹਮਾਖੁਰਾ
 ਵਸਰਬਕਾਜੋਪਛਾਨੇਦਿਖੋਅਗੁਵਬਬੇਕੀਜਾਨੇ॥੨॥ਦੇਹਰਾਏਕੰਨਚੈਤਤਦੁਤੀਯੀਕੁਤਸਯਾ
 ਤਾਵੇ॥ਏਕਕਹੂਤੋਬਨੇਨਹਿਦੇਕਹੂਕਹਿਭਾਇਪੂਰਨਰੂਪਬਿਹਾਇਸੀਘਟਮਟਕਹਿਓਨਜਾ
 ਇ॥੩॥ਚੈ॥ਹੇਸਤਿਗੁਰਅਬਮੋਹਜਣਾਵੋਅਸਟਾਂਗਜੋਗਾਮਠਅੰਗਬਤਾਵੋਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਕਹੈ
 ਯਮਜਾਨਾਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਕਾਨੇਮਪਛਾਨਾ॥੪॥ਆਸਣਲਖੋਚਉਗਾਸੀਬੀਰਾਜਰੁਮੇਸਿਸ੍ਵਸਿ
 ਧਿਸੋਧੀਗਾਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਹੈਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾਭੇਦਉਭੇਲਖਪ੍ਰਿਤਅਹਾਰਾਧਾਨਾਏਕਧਿਆਨਇ
 ਕਜਨਾਸਮਾਧੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਪਛਾਨਾਸੁਣਅਬਾਇਨਕੇਰੂਪਬੀਜਾਰਾਸਿਖਸੋਭੂਉਰਅੰਤਰ

ਧਾਰੇ॥ ੧੦੬॥ ਕਾਇਕ ਬਾਇਕ ਮਨ ਕਰ ਜਾਨਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਤਨ ਹਪਤਾਨਾ ਅਹਿੰਸਾ ਨਾਮਾਇ
ਸਕਾਤੂ ਜਾਨਾ ਜਮਕਾਰੈ ਏਕ ਸੁਖ ਦਾਨਾ॥ ੧੦੭॥ ਅਸਟ ਭੁਤ ਜੇ ਮੇਥਨਾ ਤਿਯਾਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ
ਸੇਵਤੀ ਅਭਾਗਾ ਇਸਤੀ ਸਵਣਾ ਸਿਮਰਨ ਜਾਨਾ ਕੀਰਤਨ ਚਿਤ ਵਨਤ ਬਾਪ ਛਾਨਾ॥ ੧੦੮॥
ਬਾਤ ਅਕੀਤ ਸੰਕਲਪ ਤਿਸੇ ਜੋਇ ਪ੍ਰਭਤਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਸਾਇ ਹੋਇਆ ਅਨਿਤ ਸੰਭਾਖਨ ਤੇਜੇ
ਗਹਿਤਾ ਸਾਤਿ ਨਾਮ ਸੋਤੀ ਸਰਾ ਕਹਤਾ॥ ੧੦੯॥ ਅਸਿ ਤੇ ਨਾਮ ਚਤੁਰ ਬੇਜਾਨਾ ਤਨ ਮਨ ਹੋਇ ਅ
ਚੋਰ ਪਛਾਨਾ ਧਨ ਸੰਗ ਹਟੇ ਹੋਣਾ ਗਹਿਤਾ ਅਪ੍ਰਗ੍ਰਹ ਸੋਪੰਚ ਮਕਹਿਤਾ॥ ੧੧੦॥ ਸੋਚ ਦੁਧਾ ਪ੍ਰਕਾ
ਰੈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਬਹਿਰਿ ਇਕ ਗਾਈ ਅੰਤਰਿ ਕੀਤੂ ਯਮ ਕਾਰਿ ਜਾਨਾ ਜਲ ਮਿਤ ਕਾਕ
ਰ ਬਾਹਰ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੧੧॥ ਨੇਮ ਅੰਗ ਏਹ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੇਖਾ ਜਬਾਲ ਭਸੰਤੁ ਸੁਜੋ ਪੇਖਾ ਅੰਤੋਖ ਦੂਸਰਾ
ਤਿਸਕਾ ਭਾਈ ਕਾਰਿ ਸਭ ਧਾਰਨ ਲਖ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ੧੧੨॥ ਕਾਮ ਕਰੋ ਪਲੋ ਭੁਕਾ ਜਾਨਾ ਅੰਤ ਉਪ

ਜੇਬੇਗਪਛਾਨਾਤਕੋਗੈਕਰਨਤਪਦੇਖਾਤੀਸਰਅੰਗਨੇਮਸੋਪੇਖਾ॥੧੩॥ਬੇਦਅਧੇਨਕਰੇਮਨ
 ਲਾਇਚਤੁਰਥਅੰਗਨੇਮਸੁਧਿਆਇਈਸਰਪ੍ਰਣਾਧਾਨਜੇਦੇਖਾਪੰਚਮਅੰਗਨੇਮਸੋਪੇਖਾ॥
 ੧੧੪॥ਉਸਤਤਿਈਸਜਪਨਿਮਸਜੋਕਾਰਾਸਰੂਪਤੂਤਕਾਇਹੀਨਿਹਾਰਾਅਸਣਚੁਰਾਸੀਪੇਸੂ
 ਜਾਣਾਸਿਰੋਮਣਸਭਮੇਸਿਧਾਛਾਨਾ॥੧੧੫॥ਬਾਂਵਪਾਦਕੋਗਹਿਕਰਿਬੀਰਾਸੀਵਨਮਧਲ
 ਗਾਵੇਧੀਰਾਦਹਨਪਾਦਤੋਹਿਉਪਰਧਰੇਤੰਤੁਨਿਆਇਤਨਸੂਦਾਕਰੇਨਸਿਕਾਅਗਰਤਿਕੁਟੀਰੇ
 ਰੇਸਿਧਾਅਸਣਏਭਾਖਯੋਤੇਰੇਪ੍ਰਾਣਯਾਮਕੀਸੁਣਤੂਰੀਤੀਗਹੇਸੁਭਿਰਮੇਕਰਿਕੇਪ੍ਰੀਤੀ॥੧੧੬॥
 ਦੁਵਾਦਸਿਮਾਦੁਪਰਕਰੇਬਾਂਵੇਸੁਰਮੇਸਾਸਤਰਰੇਪੈਕਸਮਾਤਕੁੰਭਕਰਾਖੇਦ੍ਵਾਦਸਰੇਚਕਰ
 ਨਸੁਭਾਖੇ॥੧੧੭॥ਪ੍ਰਾਣਯਾਮਮੰਦਏਹਜਾਨਾਮਧਮਦੁਗਣਸੋਕੀਆਬਾਨਾਤਿਗੁਣਸੋਉਤ
 ਮਨਖਲੋਬੀਰਾਸਾਗੁਭਅਗੁਭਜੁਗਭੇਦਸੁਧੀਰਾ॥੧੧੮॥ਸਾਗੁਭਤੀਨਾਇਕੀਏਬਖਾਨਾਬਿ

ਨਸਬਦਅਗੁਰਸੁਏਕੋਜਾਨਾਮਿਤਅਨਜਲਕਾਖਾਣਜੋਇਤਨਕਾਪਿਤਅਹਾਰਹੈਸੋਇ॥੨੦॥
ਅਨਇਤੀਕੋਕਰੇਨਰੋਧਾਸੁਗਕਾਪਿਤਅਹਾਰਏਸੋਧਾਏਕਵਸਤਮੇਛਿਤਲਗਾਵੇ॥ਨਿਗੁਣ
ਸੁਗੁਣਜੋਛਾਸਤੁਗਾਵੇ॥ਨਾਮਧਾਰਨਤਾਕਾਭਾਈ॥ਲਖਆਬਿਧਿਯਨਕਹੋਸੁਖਦਾਈ॥ਬਿ
ਧਾਨਬਿਨਜਬਏਕਮੋਹੋਇ॥ਬਿਤਪ੍ਰਵਾ^ਤਧਿਆਨਲਖਸੋਇ॥੨੨॥ਸਮਾਧੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਸੁਹਈ
ਏ॥ਸੀਪ੍ਰਗਿਯਾਤਸੁਪ੍ਰਿਥਮੇਕਹੀਏ॥ਅਸੀਪ੍ਰਗਿਯਾਤਦੂਸਰੀਜਾਨਾ॥ਰੂਪਆਬਿਤਿਨਕਾਕਰੋਬਖਾ
ਨਾ॥੨੩॥ਗਿਯਾਤਾਗਿਯਾਨਭੋਹੈਜੋਇ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਭੇਦਬ੍ਰਹਮਲਖਸੋਇ॥ਸੀਪਰਗਿਯਾਤ
ਸਮਾਧਏਜਾਨਾ॥ਸਾਵਕਲਪਦੁਤੀਨਾਮਪਛਾਨਾ॥੨੪॥ਅਸੀਪ੍ਰਗਿਯਾਤਸਮਾਧਸੋਦੇਖਾ॥ਤ੍ਰਿਕੁ
ਟੀਭੇਦਬਿਨਬ੍ਰਹਮਸੁਪੇਖਾ॥ਸਾਵਕਲਪਲਖਸਾਸਨਤਾਕਾ॥ਨਿਰਵਕਲਪਲਖਫਲੁਏਵਾ
ਕਾ॥੨੫॥ਗਿਆਨਜੋਗਕੋਜੋਅਠਸੰਗਾ॥ਸੁਣਿਅਬਸਿਖਸੋਹੋਨਸੰਗਾ॥ਸਰਬਜਗਤਕੋ

ਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਾ ਪ੍ਰਥਮ ਅੰਗ ਇਹ ਜਮਤਿ ਸਜਾਣਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਦੇਖਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਭਾਵਨਾ ਕਰੇ ਬਸੇਖਾ ਨੇਮ ਅੰਗ ਏਹੁ ਸਰਵਾਂ ਕਾ ਆਸਣੁ ਸੁਣ ਅੰਗਤੁ ਸਰਤਾ ਕਾ ॥ ੧੨੭ ॥
 ਇਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੇ ਇਸ ਬਿਤਰਹੇ ॥ ਉਠਤ ਚਲਤ ਪੜਤਿ ਜਹ ਬਹੇ ॥ ਸਬ ਦਿਆਵਿ ਬਿਸੇ ਕੋ ਜਾਣਾ ॥
 ਆਤਮ ਰੂਪ ਸੋਰਿ ਦੇ ਪਛਾਣਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਚਿਤ ਕੋ ਵਸ ਕਰਨਾ ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਤ ਅਹਾਰ ਚਤੁਰਥ ਭੁਹੇ
 ਈ ॥ ਸੂਖਮ ਬੂਲ ਸੁਬ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖਾ ॥ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਏ ਪੇਖਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਬ ਇਸ ਬਿ
 ਰਹੇ ॥ ਕੰਭ ਕਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਏ ਕਹੇ ॥ ਜਗਮਿ ਬਿਯਾਲਖ ਕਰੇ ਨਿਖੇਦਾ ॥ ਰੇ ਚਕ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਏ ਬੇਦਾ ॥
 ੧੩੦ ॥ ਪੰਚਮ ਅੰਗ ਏਤਿ ਸਕਾ ਜਾਣਾ ॥ ਖਸਟ ਮਧਾਰਨ ਕਰੇ ਬਖਾਣਾ ॥ ਜਹ ਜਹਾਂ ਏ ਮਨ ਚਲ ਜਾ
 ਵੇ ॥ ਧਾਰਨ ਇਹੀ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪਾ ਦੇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਬ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਪਤਮਾ ਧਿਯਾਨ
 ਏਸਾ ॥ ਝਲਾ ਛਕਾ ਮੇਸੋ ਬ੍ਰਹਮਨ ਮੁਝ ਤੇ ਅੰਨਾ ॥ ਸਮਾ ਬਿਭੁਈ ਜਿਸ ਲਖ ਸੋਧੀਨਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਜਗ

ਤਾਕਾਰਬਿਤਜਬੇਗਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਾਰਸੁਥਿਰਹੋਰਹੀ॥ ਨਿਮਕਪੂਤਰੀਜਲਮੇਜੋਸੇ॥ ਨੀਰਅ
ਕਾਰਜਨਜੁਤੈਸੇ॥ ੧੩੩॥ ਅਸਤੀਭਾਂਤੀਪ੍ਰੇਕੇਮਾਹੀ॥ ਤਦਾਕਾਰਬਿਤਲੋਹੇਜਾਹੀ॥ ਨਿਰਵਕਲ
ਪਏਫੁਲਲਖਤਾਕਾ॥ ਪੁਛੋਜੋਪੁਛੋਹੋਨਿਬਾਂਕਾ॥ ੧੩੪॥ ਹੋਸਤਿਗੁਰਅਬਮੁਹਿਬਤੁਈਏ॥
ਅਗਿਯਨਰੂਮਰੂਪਲਖਈਏ॥ ਮਿਥਿਅਹੋਏਤੇਸਿਖਜਾਨਾ॥ ਮਾਇਯਾਨਾਮਤਿਸਕਰੇਬਖਨ
੧੩੫॥ ਭ੍ਰਿਤਕਰੂਤਸਕਰਤਾਦੇਖ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਨਾਮਤਾਂਹਿਤੇਪੇਖਾ॥ ਕ੍ਰਿਤੀਕਛੁਨਾਦੇਖਯੇਜਬਤ
ਹਿ॥ ਅਬਅਕ੍ਰਿਤਨਾਮਕਹਿਤੁਬਤਹਿ॥ ਅਦਰਨਕਰਨੇਤੇਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਅਗਿਯਨਨਾਮਤਿ
ਸਕਰੇਬਖਨ॥ ਵਿਯਕਤੀਤਿਸਕੀਦੇਖਯੇਨਾਹਿ॥ ਅਵਿਕਤਿਨਾਮਕਿਯੇਤਿਸਤਾਂਹਿ॥ ੧੩੬॥
ਸਕੁਜਗਕਰਤਾਸੋਈਅਧਾਰ॥ ਪ੍ਰਧਾਨਨਾਮਤਿਸਕਹੇਉਦਾਰ॥ ਬਿਨਗਾਨਤੇਨਾਸਨਹੋ
ਇ॥ ਅਛੁਗਇਸਤੇਭਾਖਤੁਜੋਇ॥ ੧੩੭॥ ਪ੍ਰੀਨਪਾਪਫਲਤਿਸਸੈਦੇਖਾ॥ ਖੇਤ੍ਰਨਾਮਾਇਸੋਹੀ

ਤੇਪੇਖਾ ਅਜਨਮਹੋਏਤੇਪਹਿਚਾਨਾ ਅਜਾਨਾਮਤਿਸਕਰੇਬਖਾਨਾ ਪਰਤੇਪੈਪ੍ਰਕਾਸਕਸੋਇ
॥ ਤਮਤਿਸਨਾਮਇਜੀਤਿਹੋਇ ॥ ਨਾਦਿਦਮਾਨਹੋਏਤੇਦੇਖਾ ਅਵਿਦਿਆਨਾਸਕਹੇਤਿਸਪੇਖਾ ॥ ੭੪੦ ॥
॥ ਸਰਬਕਾਰਜਕੇਪ੍ਰਬਮੇਹਈਏ ॥ ਮਹਾਮਾਇਆਇਸਤੇਕਹੀਏ ॥ ਚੇਤਨਕਿਸੀਦੇਸਮੇਦੇਖਾ ॥
ਸਕਤੀਇਸਤੇਭਾਖਤਪੇਖਾ ॥ ੭੪੧ ॥ ਅਗਿਆਨਜੇਮੇਸੇਬ੍ਰਨਕੀਤਾ ॥ ਸਪਤਿਰੂਮਕਾਸੁਣਤਿਸ
ਮੀਤਾ ॥ ਬੀਜਸੁਜਾਗਤਜਾਗਤਜਾਨਾ ॥ ਮਹਾਂਜਾਗਤਜਾਗਤਸੁਫਨਾਨਾ ॥ ੭੪੨ ॥ ਸੋਫਨਸੁਫਨਤਥਾ
ਜੋਦੇਖਾ ॥ ਸੁਫਨਜਾਗਤਸਥੇਪਤਪੇਖਾ ॥ ਇਨਕਾਕਹੁਸਰੂਪਅਬਜੇਈ ॥ ਨਛੇਦਕਰਨਕੋਧਰਿਉਰਸੇ
ਈ ॥ ੭੪੩ ॥ ਚਿਹਾਣਿਹਬ੍ਰਹਮਮੇਜਾਨੇ ॥ ਹੁਦਾਏਕਮੇਬਹੁਤਪਛਾਨੇ ॥ ਅਸੀਇਛਹੋਏਹੈਜੋ ॥ ਬੀ
ਜਜਾਗਤਲਖਕਹੀਏਸੋ ॥ ੭੪੪ ॥ ਨਾਮਰੂਪਕੋਮੇਹੋਗਏ ॥ ਜਾਗਤਨਾਮਸੁਤਾਕਾਅਹੇ ॥ ਮੇਰੂਸਪ
ਦਤਹਾਜਬਹੋਇ ॥ ਵਿਸਿਆਮੇਤਤਪਰਤਾਜੇਇ ॥ ੭੪੫ ॥ ਨਾਮਰੂਪਜਬਵਿਛੋਰੇਜਾਵੇ ॥ ਮਹਾਂ

ਜਾਗਤਸੁਨਾਮਕਹਾਵੇ ਜਾਗਤਮੇਮਨੁਰਾਜਤੇਜਾਨਾ ॥ ਇਵਾਪਕੋਲੇਵੇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਤਾਕੇ
 ਭੋਗਜੁਭੋਗੇਬੀਰਾ ॥ ਜਾਗਤਸੁਫਨਲਖਚਤਰਬਧੀਰਾ ॥ ਅਲਪਕਾਲਹੋਇਵਸਤੁਕੁਨਾਰਾ ॥
 ਸਰਪਨਿਆਈਜਾਨਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਜਾਗਤਮੇਜਬਮੇਸੇਹੋਇ ॥ ਕੇਵਲਸੁਫਨਲਖਧੀਰਮਸੋਇ
 ॥ ਮਿਥਿਆਪਦਾਰਬਮੇਜਬਜਾਨਾ ॥ ਭਾਵਨਾਵਿਭਜਬਹੋਇਪਛਾਨਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਸੁਫਨਸੁਫਨੰਤ
 ਜਾਗਤਹੋਇ ॥ ਸੁਫਨਜਾਗਤਲਖਛਟਵੀਸੋਇ ॥ ਖਸਟਕੁਮਉਪਰੰਤਜੀਅਜਾਨਾ ॥ ਜੜੀਭੂਤ
 ਸੋਹੋਇਪਛਾਨਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਭੁਵਿਖਤਦੁਖਬੋਧਜੁਤਦੇਖਾ ॥ ਸਖੋਪਤਿਨਾਮਸਪਤਮੀਪੇਖਾ ॥ ਸੁਣਸਿ
 ਖਭੂਖਗਿਯਾਨਕੀਜੋਇ ॥ ਨਦਿਰਤਕਾਇਨਕਹੈਲਖਸੋਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਐਃ ॥ ਸੁਭਇਛਾਸੋਦਿ
 ਚਾਰਨਾਤਨਮਾਨਸਾਭੁਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਵਾਪਤਿਅਸੀਸਕਤਿਅਭਾਵਪਦਾਰਬਮਾਨਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਐਃ
 ॥ ਤੁਰੀਅਸਪਤਸੰਕਹੈਨਾਮਾ ॥ ਰੁਪਾਇਨਾਕਾਸੁਣਸੁਖਧਾਮਾ ॥ ਦਿਖੇਦਿਖੇਜਬਦੇਖਨਿਹਾਰਾ ॥

॥ ਗੁਰਤੀਰਥੰ ਮੇਕਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ਗੁਰਸਿਉ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰੂਮ ਕਾ
ਇਹੀ ਸੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਉ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਜੋ ਸਾਰੀ ॥ ਬੈਠ ਅਕਾਂਤ ਸੁਭ ਲੇਖ ਚਾਰੀ ॥ ੧੫੩ ॥ ਮੇ
ਕਿ ਅਏ ਹਜਗਾ ਕਿਆ ਰੂਪਾ ॥ ਖਟ ਜੁਗਤਿ ਸਹਤਿ ਇਹ ਮਨੂ ਅਨੂਪਾ ॥ ਵਿਚਾਰਨਾ ਮਾਇਹ ਦੂਜੀ
ਭਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਸਮੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੧੫੪ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਰੇ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਿਰਹੋਇ
ਚਿਤਨ ਪਾਵੇ ਬਹਰਾ ॥ ਸਜਾਤੀ ਬ੍ਰਿਤ ਜਬ ਤਿਸ ਕੀ ਰਹੇ ॥ ਨਿਧਿਯਾ ਸਨ ਸੋ ਤਨ ਮਾਨ ਸਾ ਅਹੇ ॥ ੧
੫੫ ॥ ਅਸਤਿ ਚਿਤਿ ਅਨੰਦ ਅਤਮ ਜੋਇ ॥ ਅਪ੍ਰੋਖਾ ਗਿਯਾਨ ਜਬ ਤਿਸ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਜਲ ਮੇ ਜੋ ਸੇਤ
ਰੰਗ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਆਤਮ ਮੇ ਤਿਉ ਜਗਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਜਬ ਨਿਰਸੰਦੇਹਾ ॥ ਚਰ ਬਰਤੁ ਮ
ਕਾਲ ਖਸਿਖ ਏਹਾ ॥ ਮੇਸੀ ਵਿਸੁ ਜਬ ਵਿਕੁਰ ਜਗੀ ॥ ਤਨਿ ਅਭਿਮਾਨ ਗਿਓਤ ਬਭਾਰੀ ॥ ੧੫੬ ॥
ਅਸਕਤਿ ਬ੍ਰਿਤ ਅਤਮ ਮੇ ਭਈ ॥ ਅਸੰਸਕਤਿ ਏਹ ਪੰਚਮ ਕਹੀ ॥ ਪਦਾਰਥ ਕਾਰ ਬਾਧਿ ਭੁਲ ਜਾਵੇ

ਅਸਤੀਭਾਂਤੀਪ੍ਰੇਕੇਮਾਂਹੀ। ਮੈਰੁਦਹਿਯਹਿਫੁਰਨਾਨਾਹੀ॥੧੫੬॥ ਫੁਰਨੇਸਹਤਿਬ੍ਰਿਤਭਈਲੀ
ਨਾਸਪਤਮਤੁਰੀਆਲਖਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਚਾਰਮਜਲਗਿਆਨਕੀਜੋਈ। ਕਾਹਿਅਏਪੁਨਬਰਨੇ
ਸੋਈ। ਸੁਦਣਮਨਾਨਨਿਧਿਆਸਨਜਾਨ। ਚੋਥੇਕਹਿਓਸਿਖਯਾਤਪਛਾਨਾ। ਸੁਦਣਕੋਖਟਾਇ
ਕੋਜੋਬੀਰਾ। ਸੁਣਅਬਕਹੋਮੈਤੁਝਕੋਧੀਰਾ॥੧੬੧॥ ਉਪਕ੍ਰਮਉਪਸੰਘਾਰਪਛਾਨਾ। ਅਭਿਯਾ
ਸਾਅਪੁਰਬਤਾਤਿਉਮਾਂਨਾ। ਫਲਅਰਥਵਾਦਹੋਜੋਈ। ਉਪਪਤਿਸਹਤਿਗਿਣਖਟਸੋਈ॥੧੬
੨॥ ਵੇ॥ ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜੋਵਸਤੂਬ੍ਰਹਮਾਪਾਰਾਅਗ੍ਰਵਿਅੰਤਿਰੁਪਪਾਦਨਉਪ
ਨਾਮਉਪਸੰਘਾਰਾ। ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜੋਵਸਤੂਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਪੁਨਾਪੁਨਾਚਿੰਤਨਤਿਸੇ
ਦੁਤੀਲਿੰਕਾਅਭਿਆਸਾ॥੧੬੪॥ ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਹੋਵਸਤੂਬ੍ਰਹਮਾਇਕਜੋਇ। ਅਵਿ
ਛੇਨਅੰਨਪ੍ਰਮਾਣਕੇਅਪੁਰਬਤਾਲਖਸੋਇ॥੧੬੫॥ ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜੋਵਸਤੂਬ੍ਰਹ

ਮਨਿ ਬਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਜਬ ਫਲ ਭੂਤ ਬੀ ਪਛਾਂਣਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖੇ ਤੇਰੇ ਆ
ਨ ਨਿਮਿਤ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਤਪਾਦ ਜੋ ਅਰਥ ਵਾਦ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ੧੬੭ ॥ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰ
ਤਪਾਦ ਵਸਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਜੋਇ ॥ ਤਹਿ ਜੁਗਤ ਕਾਰਿ ਬੋਧੀ ਏਉ ਪਪਤੀ ਲਖ ਸੋਇ ॥ ੧੬੮ ॥ ਖ
ਟ ਜੁਗਤੀ ਸੁਣ ਅਬ ਭੂਤਾਈ ॥ ਆਤਮਾ ਭਿੰਨ ਨ ਜਗ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕਤੀ ਕੇਤੂ ਜਾਣਾ
ਦਸ ਮਿਥਾ ਗਨ ਭਿਰਾਇ ਆਪਛਾਣਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕਤਿ ਮਿਲੇ ਨ ਭਿਤੀ ਨਾ ॥ ਨ ਭਿਦ ਸ
ਮਭਾਗ ਤੇ ਪਉਨ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕਿਤ ਪਉਣ ਨ ਭਿਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸ ਪਰਏ ਹਨਿ ਹਾ
ਰਾ ॥ ੧੭੦ ॥ ਪਉਣ ਕੇ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇਜਾਨਾ ॥ ਭੁਈ ਉਤਪਤਿ ਸੋ ਅਗਨਿ ਪਛਾਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕ
ਤਿ ਨ ਭਿਪਉਨ ਜੋ ਦਖਾ ॥ ਅਗਨਿ ਪੰਚ ਏਹ ਮਿਲੇ ਸੋ ਪੇਖਾ ॥ ੧੭੧ ॥ ਅਗਨਿ ਕੇ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇਜਾ
ਨਾ ॥ ਭੁਈ ਆਉਤ ਪਤਿ ਸੋ ਨੀਰ ਜਾਨਾ ॥ ਨੀਰ ਕੇ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇਜਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਉਤਪਤਿ ਭੁਈ ਪ

ਛਾਨਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਅੰਪ੍ਰਥਵੀਦਸਮਭਾਗਮੇਦੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁਇਆਉਤਪਾਧਿਪੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ
ਪਾਮਬਸੁਵਿਖਿਆਨੇ ਲੋਕਵੀਪਨੈਖੰਡੁਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਆਤਮਸਕਤਨਤਿਪਉਨਇ
ਰਚਾਰਾ ਬੰਨੀਜਲਾਛਤਬ੍ਰਹਮੰਡੁਨਿਹਾਰਾ ਆਤਮਸਤਿਸਤਾਕਰਿਜਾਨੇ ਉਤਰਸ
ਤਿਹੈਸਤਿਪਛਾਨੇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਆਤਮਚੇਤਨਤਾਕਰਿਦੇਖਾ ਉਤਰਸਤੋਚੇਤਨਪੇਖਾ ਆ
ਤਮਆਨੰਦਤਾਕਰਿਜਾਨਾ ਉਤਰਸਤਿਅਨੰਦਪਛਾਨਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਆਤਮਸਤਿਚਿਤਾ
ਨੰਦਜੋਇਆ ਭੀਨਕੀਏਇਹਸਤੋਹੋਇਆ ਅਸਤਿਜੜਦੁਖਇਹਸਤੀਬਿਚਾਰਾ ਸੋਆ
ਤਮਸਤਿਤਿਤੁਹੀਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਮਾਨਸਭਾਵਗਹਿਜਿਸਏਹਾ ਆਇਹੋਏਹੋਏ
ਨਿਰਸੰਦਹਾ ਅੰਗਜਲਜਿਉਗਵਿਕਿਰਣਰਾਤ੍ਰਿਮਾਂਹਿ ਰਾਤ੍ਰਿਮੇਜਿਉਸਰਪਦੁਸਾਹਿ ॥
੧੧੭ ॥ ਨੀਰਮਾਤ੍ਰਹੋਓਰਾਜੇਸੋ ਆਤਮਮੈਲਪਿਹੈਇਹਤੋਸੋ ਨਾਮਰੂਪਪਰਪਚਏਤ

ਜੀਏ॥ ਅਸਿਤਰੁ ਤਪੁ ਅਤਮ ਰੁਜੀਏ॥ ੧੧੮॥ ਇਹੀ ਕਹਾਵੇ ਮਨਿ ਨਾਗੇ॥ ਅਨਾਖਟ
ਜੁਗਤੀ॥ ਹੀਓ ਬਖਾਨਾ॥ ਸਮਾਧ ਦੇ ਕਾਕਾ ਹੀ॥ ਅਜੁ ਰੂਪਾ॥ ਜੁਇ ਅਬਭੇਦ ਤਿਨ ਕਾਅ
ਨੁ॥ ੧੧੯॥ ਅੰਤ ਸਕਰਨ ਕੀ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਹੈਤੀ ਨਾ॥ ਕਰਤਾ॥ ਕਿਰਿਆ॥ ਕਰਮ॥ ਸੋਚੀ ਨਾ॥ ਗਿ
ਯਾਤਾ॥ ਧਿਆਤਾ॥ ਚੇਤਨ ਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ॥ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੨੦॥ ਕਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਸੰਗ
ਇਹ ਚਾਰਾ॥ ਕਿਰਿਆ॥ ਮੇਮਿ॥ ਲਤ ਬਾ॥ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਗਿਆਨਾ॥ ਧਿਆਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਨੁ॥ ਸੁਦੇਖਾ॥ ਦਰ
ਸਨੁ॥ ਨਾਮ ਚਾਰ ਚਿਦ ਪੋਖਾ॥ ੧੨੧॥ ਕਰਮਾ॥ ਬ੍ਰਿਤੀ॥ ਮੇਰੇ॥ ਧੇਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮੇ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ॥ ਇਹ ਚਾਰ ਪ
ਛਾਨਾ॥ ਗਿਆਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਗਿਆਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖਾ॥ ਗੋਯ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਨਿਰਸੀ॥ ਸੇਪੇਖਾ॥ ੧੨੨॥ ਸੰਪਰ
ਗਿਆਨੁ॥ ਸਮਾਧ ਦੇਹ ਕਹੀਏ॥ ਤਿਪਟੀ॥ ਭੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਇਕਲਹੀਏ॥ ਅਸਿਪ੍ਰਗਿਆਤਾ॥ ਸਮਾ
ਧਾ॥ ਇਹ ਜਾਨਾ॥ ਤਿਪਟੀ॥ ਭੇਦ ਬਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੨੩॥ ਅਸਿਤਰੁ ਤਪੁ ਜੋ ਸਾਰੇ॥ ਸ

ਪ੍ਰਾਨੀ॥੧੬॥ ਪ੍ਰਾਹਰਿਪਵਨਕੇਪਥਸਧਾਏਕਰਿਸੁਭਸਾਧਨਰਪੇਆਏਪਲੀਸੁ
 ਨਿਸਮਿਕਰਿਪਦੇਸਾਸੁਨਤਿਭੁਇਓਤਹਿਪੇਮਾਬਿਸਾਸਾਸਤਚਿਤਆਨੰਦਆਤਮਮੂਰਤ
 ॥੧੭॥ ਸਾਖਪਾਤਹਰਿਵਰਸੂਰਤਿਅਗਿਆਨਧਿਆਸਪਲਾਨਾਆਤਮਮੇਜੋਆਪਸ
 ਮਾਨਾ॥੧੮॥ ਦਾਵਾਨਲਜਿਉਅਗਨੀਜਾਨਾਸ੍ਵਣਗਿਯਾਨਤੁਕੋਕਰੇਨਾਸਾਬਿਜੁਲੀ
 ਆਗਸਾਸਤਹਪ੍ਰਕਾਸੇਪ੍ਰਗਟਗੁਪਤਰੂਪਤਹਿਜਾਨਾਨਿਧਹਾਸਨਤੇਇਕਰਸਮਾਨਾਬਡ
 ਵਨਲਜਮਤਕੋਦੇਖਾਵੇਤਿਨੀਰਕੋਖਾਤਿਸੋਪੇਖਾਕਲਿਨਾਵੇਤਸੁਤਮੇਜੋਇਸਾਖਿਆਤਿਗਿ
 ਨਤੇਨਾਜੋਸੋਇ॥੧੯॥ ਸਾਖਿਆਤਿਗਿਆਨਤੂਤਕੋਜਾਨਾਹਸਤਮਲਟਤਿਹੁਇਆਤਮਭਾਨ
 ॥੨੦॥ ਸੀਦੇਹਾਬ੍ਰਿਜੇਤੇਜੋਰਹਿਤਾਸੋਹੀਬ੍ਰਹਮਸਭਾਵਕਲਹਿਤਾ॥੨੧॥ ਪ੍ਰਲੋਥੰਨੀਸਮਤਹਿਜਾਨਾ
 ਸਭਕੋਦਾਹਿਰਹਇਕਪਛਾਨਾਸ੍ਵਣਮਨਨਾਨਿਧਿਯਾਸਨਜੋਇਸਾਹੀਕਾਰੀਜੋਇ॥

ਨਿਰੰਜਨ
 ਅਪਛਾਨਾਨਿਰੰਜਨੀਗਾਜਿਉਤੁਹੀਜੀਇਸ੍ਵਰਾਜੇ

ਸਿਰਵਲਕੀਓਬਿਚਾਰਬਖਸਾਅਸਮਾਬਿਪ੍ਰੀਤਭਵਹੈ ॥ ੧੮੦ ॥ ਹਸਵਣਮਨਨਿ
ਨਿਧਿਯਾਸਨਭਾਕੇ ॥ ੧੮੧ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਵਿਖੇਰੈਸੇਸੇਜੋਇਆਪਟਾਓਕਸਵਣਾਬਿਨਾਸਕਸੇ
ਨਿਪ੍ਰਸਾਦਵਿਖੇਰੈਸੇਬੀਰਾਮਨਨਿਬਿਨਾਸਕਤਾਕਾਪੀਰਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਅਬਿਪ੍ਰੀਤਭਵਪ੍ਰ
ਮੇਯਮੇਰੋਇਆਨਿਧਿਯਾਸਨਖਟਸਮਾਧਰੇਜੋਇਆਅਸਮਾਬਿਪ੍ਰੀਤਭਵਫੇਰਹਿਤਾਅਰ
ਥਾਅਖੰਡਸਾਦਿਤੁਉਰਿਗਹਿਤਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਸਾਖਿਯਾਤਕਾਰਤੂਤਾਕੇਜਾਣਾਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਸੋਭਾਇ
ਅਪਛਾਣਾ ॥ ਇਸਪਰਸੁਣਸਖੀਕ੍ਰਿਸਨਾਨਿਯਾਇਆਕੁਈਕ੍ਰਿਸਨਸਾਕ੍ਰਿਸਨਧਿਆਇਆ
ਸਖੀਕ੍ਰਿਸਨਾਏਖੇਲਨਸਾਵਲਾਤੁਜਸਭਕਾਜਚਲੀਸੋਉਤਾਵਲਾਪੁਰਲੀਧੁਨਿਸੁਨਿਤਿ
ਨਸੁਖਪਾਏਓਗੇਰੇਏਪ੍ਰੇਮਾਤਿਨਅਧਿਕਬਫਾਇਯੋ ॥ ੧੮੪ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਦਰਸਕਰਮੇਹੀਬਿਚਾ
ਰੀਕੁਈਕ੍ਰਿਸਨਸਾਕ੍ਰਿਸਨਪਿਯਾਰੀਏਸੇਗਰੀਬਸੰਤਸੁਨਬਾਨੀ ॥ ਤੁਜਸਾਹਕਾਜਸਮੁਖੁ

੮੦੨॥ ਸਾਖਿ ਯਾਤ ਕਾਰ ਗਿਆਨ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਅਨੁਸਾਰਿ ਕਾਰਿ ਚਹੇਨਾ ॥ ਨਾ ਸੰਦੇਸੁ ॥ ਅਗਧਿਰ
ਬੀਕਾਰੇਖਾ ॥ ਮਨਾਨ ਬੀਅਤਿਰ ਬੀਸੋ ਪੇਖਾ ॥ ੮੦੩॥ ਸੋਭੇ ॥ ਚਾਰ ਮਨ ਲਇਹ ਗਿਯਾਨ ਕੀ ਭੁਟੀ ਸ
ਮਾਨਿਤ ਬੀਰਾ ॥ ਭੁਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਿਸ ਅੰਤਿ ਕੀ ਲਿਖਿਤਿ ਸ ਅੰਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ੮੦੪॥ ਸੋਭੇ ॥ ਸਾਖਿ
ਬੇਕਾਰਿ ਗਿਯਾਨ ਹਿਰੁ ਜਾਨਿ ॥ ਉਤ ਮਕੋ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਦਸ ਮਿ ਪੁਰਸਕਾ ਜਾਣਾ ॥
ਪਾਛੇ ਸੋਹ ਮਕੀ ਯਾ ਬਖਾਣਾ ॥ ੮੦੫॥ ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਜਹਾਂ ਵਾਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਖ ਗਿਯਾਨ ਤਹ ਹੋਵੇ ਸਾਰੇ
ਤ੍ਵਰੁਪ ਜਹਾਂ ਸਬਦਿ ਅਲਾਵੇ ॥ ਅਪਰੋਖ ਗਿਆਨ ਹਾਂ ਤ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ੮੦੬॥ ਵਿਵਧਾਨ ਰਹਿਤ ਦਸ
ਅਮੇ ਦੇਖ ॥ ਉਭੇ ਗਿਯਾਨ ਭੂਤ ਅੰਧੇ ਪ੍ਰੇਖਾ ॥ ਅੰਤ੍ਰਾਲ ਸਹਿਤ ਸੁਰਗਾਦਿ ਜੋਇ ॥ ਪ੍ਰੇਖ ਗਿਯਾਨ ਸਸ
ਦਿ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ੮੦੭॥ ਸੋਭੇ ॥ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਤੇ ਕਹਿਤ ਜੋ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰੇਖ ਗਿਯਾਨ ॥ ਮੋਹ ਮੋਹਿ ਮਹਾਂ ਤਾਜ ॥
ਅਤਿ ਸੋ ਜਾਨਾ ॥ ਅਨਾਨਿ ਗਿਯਾਨ ਮੋਹ ਤਹੋ ਕੇ ਚਿਤ ਭੀਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਉਪਮਾਨ ਜੁਗਤਿ

ਤੀ ਅਰਥਾਪਤਿਜਾਨਾ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥
ਨੌਜੋਕਰੋਪਛਾਨਾ ਸਾਖਿਯਾਤੁਕਾਗਿਯਾਨਮੇਭੁਖਤਾਪੁਤਖਪੁਮਾਣਸੋਏਕਰੀਰਾਖਤਾ ॥ ੯੧ ॥
ਸਾਖਿਯਾਤੁਕਾਪਛਾਨੀਜਾਨਾ ਸਾਖਿਯਾਤਿਗਯਾਨਸਬਦਤੇਮਾਨਾ ਜੋਜੋਨਰਨਾਦੋਸੇਮਾਨਤ
ਸੋਨਹਿਭੇਦਯਥਾਰਥਜਾਨਤਾ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥
ਇਹਾਕੁਕੇਸਮਝੇਤੇਬਿਨਾਅਨਥਾਭੁਖਤਾਇ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥
ਮਾਭਾਣਾਕਹੁਪੁਨਮਾਤਿਨਦੀਯਾਯਕੇਲੇਉਪਦਾਰਥਜਾਣਾ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥
ਤੁਕਾਕਰਨਜਾਮੇਬਹੁਤਾਬਿਚਾਰਾਸੁਨੇਸਿਖਜਾਅਬਾਨਿਯਾਯਮਾਤਿਜਿਯੁਤੇਕਹਤਪੁਕਾਰਾ ॥
੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥
ਰਤੁਨਿਯਾਯਾਜਥਾਸਿਸਟਕੇਰੁਯੇਪੁਕਾਰਾ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

ਨਭਿਨਸਰਸੁਨੀਏਤਾਹਿ ਪ੍ਰਥਮਦੁਬਯਗੁਣਦਰਮਾਬਿਚਾਰਾ ਜਾਇ ਬਿਸੇਸਬਹੁਗਨਰਧਾਰਾ॥
 ੮੧੬॥ ਪੁਨਸਮਦਯਮਭਾਵਕਹਯਾ॥ ਇਨਹਬਿਭਾਗਸੁਨੇਸਿਖਸਾਇਨਵਧਾਦੁਬਯਕਹਤੁ
 ਸੁਚਰੂਪਾਚਤੁਰਬਿਸਤੀਗੁਣਕੋਰੂਪਾ॥ ੮੧੭॥ ਕਹਤੁਕਰਮਕੋਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਾਪਰਮਰੁਅਪਰਜਾ
 ਤਿਦ੍ਵੈਧਾਰਾਪੰਚਮਅਹੋਬਿਸੇਸਅਨੰਤਾਪੁਨਸਮਦਯਏਕਕਹਿਸੰਤੁ॥ ੮੧੮॥ ਵੇ॥ ਅਹੈਅਭਾਵ
 ਜੁਸਪਤਮੋਤਿਹਕਹਚਤੁਰਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਨਾਮਸਦੁਨਕੋਸਿਖਮਨਅਬਸਾਨਿਯੋਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੮੧੯॥ ਚੁ॥
 ਛਿਤਲਲਤੇਜਪਵਨਅਕਾਸਾਦਿਗਆਤਮਮਨਕਾਲਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਇਨਹਿਕਹਤਨਵਿਦੁਬਮਹਾਂਨਾ
 ਅਬਦੁਨਗਨਨਾਸੁਨਹੁਸੁਜਾਨਾ॥ ੮੨੦॥ ਪ੍ਰਥਮਰੂਪਰਸਗੰਧਉਦਾਰਾ॥ ਫਿਰਸਪਰਸਸਿਖਯਾਨਿ
 ਰਧਾਰਾ॥ ਪੁਨਹਪ੍ਰਥਕੁਪ੍ਰਮਾਣਸੀਕੰਗਾ॥ ਬਹੁਰਬਿਭਾਗਕਹਤੁਕਵਿਲੋਗਾ॥ ੮੨੧॥ ਐਰਪਰ੍ਵਤਪ੍ਰਵ੍ਰੱਤ
 ਬਿਨੀਤਾ॥ ਬੁਧੀਸੁਖਦੁਖਇਛਾਨੀਤਾ॥ ਸਬਦਪ੍ਰਯਤਨਵੇਸਗੁਰਗੁਰੂ॥ ਸਨੇਹਾਫਿਰਧਰਮਗ

ਨਾਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆਗੇ ਕਹਤ ਅਧਰਮ ਮੁਨੀ ਸਾ ਸੀਸ ਕਾਰਜੁ ਤਤੇ ॥ ਇਨ ਗਤ ਭੇਦੁ
ਐਰੇ ਆਹਾ ਕਰਸਛੇ ਪਕਛੁ ਭਾਈ ਤਾਂਹਾ ॥ ੨੨ ॥ ਐਃ ॥ ਪ੍ਰਤਯੋਗੀ ਕੇਗ ਯਾਨ ਬਿਨ ਹੋਤ ਅਧਰਮ
ਦਨ ਗਯਾਨਾ ਯਾਤੇ ਯਹ ਥਲਿ ਲਿਖਨ ਕੋਹੇਤੂ ਪਰਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਐਃ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰੂਪ ਗੁਨ ਸ
ਪਤ ਪ੍ਰਾਰਾ ਸ੍ਵੇਤ ਪੀਤ ਨੀਲ ਨਿਰਧਾਰਾ ਧੂਮ ਹਰਿਤ ਰਕਤ ਪੁਨ ਚਿਤ੍ਰਾ ਖਟ ਵਿਧ ਕੋਰ ਸਕਹ
ਤ ਵਿਚਿਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਅਧਰਮ ਲਕਟੁ ਲਵਣ ਕਖਾ ਯਾ ਤਯ ਕਤ ਸਹਿਤ ਪੁਨ ਕਹਿਤ ਬਨ
ਯਾ ਸੁਰਭੁ ਅਸੁਰ ਭੀ ਗੰਧੀ ਦੋਯਾ ਤ੍ਰਿਧਾ ਸਪਰਸ ਉਸਨ ਇਕੋਹੇਇ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁਰ ਅਨੁਸ
ਨ ਅਨੁਸ ਨ ਸੀਤਾ ਸਿਖ ਯਾ ਕਹਤ ਪਰਾਰਧ ਗੀਤਾ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਅਣੁ ਮਹਿਦ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਅਹੇ
ਰਤੁਰ ਬਿਪਯੋ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ॥ ੨੬ ॥ ਪਰਮ ਪਰਦੁਧਾ ਬਿਧ ਆਹਾ ਸੇ ਸਕਾ ਲਕ੍ਸ਼ਿਤੁ ਲਖ ਕਵਿ
ਨਹਾ ਬੁਧੀ ਅਨੁਭਵ ਸਿਮਿਤ ਰਧਾ ਅਨੁਭਵ ਉਅਬ ਦੁਧਾ ਸਰੂਪ ॥ ੨੭ ॥ ਐਃ ॥ ਬਹੁਤ ਜ

ਥਾਰਥਪ੍ਰਥਮਾ ਕਪੁਨਅਜ ਥਾਰਥਏਕ ਏਤਜਥਾਰਥਚਤੁਰਾਕਾਵਿਨਨਕ ਭਬਿਬੇਕ
 ੨੨੦ ॥ ਥਾਰਥਪ੍ਰਥਮਾਨੁਪਮਾਨਾਸਾਬਦਅਨੁਭਵਚਤੁਰਥਜਾਨਾਦੂਸਰਪੈਅਬ
 ਨਿਪ੍ਰਕਾਰਾ ਸਿਸਤਕ^ਯਬਿਪਰਜੈਧਾਰਾ ੨੨੧ ॥ ਸਿਮਿਤਊਕਹਦੁਧਾਸਰੂਪਾਪ੍ਰਮਾਅਪ੍ਰਮਾ
 ਗਯਾਨਕੈਰੂਪਾਸਬਦਬਰਤਪੁਨਿਮਯਵੈਧਾਰਾ ਬਰਨਬਹੁਤਪੁਨਿਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਾ ੨੨੨ ॥ ਵ੍ਰਵ
 ਸਾਂਸਿਧਕਦੁਤੀਨਮਿਤਯਾ ੨੨੩ ॥ ਧਾਰਾਧਾਰਹੁਚਿਤਾ ਬੇਗਭਾਵਨਾਭਾਖਤਦੋਯਾਥਾਪਕ
 ਬਿਤੁਤੀਸਰੋਹੋਯਾ ੨੨੪ ॥ ਸਰਬਦਰਬਕੇਰਹਤਅਧਾਰਾਭੁਹਸਾਧਰਮਅਧਰਮਬਿਚਾਰਾਅ
 ਤਮਦੇਹਾਨਕਹਤਾਬਿਸੇਖਾਪ੍ਰਤਾਬਇਮਰਹਤਅਸੇਖਾ ੨੨੫ ॥ ਆਤਮਜੁਗਾਨਿਕੂਤਜੇਗੁਨ
 ਬਿਸੇਸਾਇਨਮਾਹਿ ਜਿਹਕੇਜੇਸਾਬਰਮਪੈਪਰਬੈਰਧਰਮਕਹਾਹਾ ੨੨੬ ॥ ਬੁਧਯਾਦੇਕਖ
 ਟਕਾਵਨਾਸਬਦਅਵਿਸ਼ਜਨੇਹਾ ਵ੍ਰਵਸਾਂਸਿਧਕਪਰਸਤਕਬੈਸੇ ੨੨੭ ॥ ਬਾਯੁ

ਰਨਵਿਓਕਦਸਅਨਲਜਲ। ਛਿਤਜਿਯਦਸਚਾਰਾ। ਵਿਸਾਕਾਰ। ਗਗਨਅਤਮਮਨ
ਬਸੁਧਾਰ॥੮੩੫॥ ਗਨਸੰਖਯਤੇ ਅਸਤਕਬੇਗਸਹਤਗਨਪੰਨਾ। ਯਨਵਰੁਪਦੁਵਤੁਜ
ਤਕਰਤਤੇਜਮੇਗੀਨ॥੮੩੬॥ ਏਹੋਇਕਾਦਸਰਸਮਿਲੈਬਹੁਰਗਾਰਤੁਬਿਚਾਰ॥ ਮਿਲਸਨੇਹ
ਸੋਦਰਦਸਨੀਰਬੀਚਡਿਰਧਾਰ॥੮੩੭॥ ਬਿਨਸਨੇਹਐਗੀਧਯੁਤਿਮਹੀਚਤੁਰਦਸਦੇਖ॥
ਬੁਧਯਾਦਿਖਟਭਾਂਦਨਾ॥ ਸੀਖਯਾਦੀਸਰਲੇਖ॥੮੩੮॥ ਧਰਮਾਧਰਮੋਚਤੁਰਦਸਅਤੁ
ਮਗਤਪਹਚਾਨਾ॥ ਸੀਖਯਾਦਿਸਰਕਾਲਦਿਗਸਬੂਸਹਤਨਭਜਾਨ॥੮੩੯॥ ਸੀਖਯਾਦਿਕ
ਸਾਬਾਧਿਜਜੁਤਈਹਾਜਤਨਮਹਾਨਾ॥ ਪਰਾਪਰਤੁਬੇਗਸਰਸੀਖਯਾਦਿਕਮਨਮਾਨ॥੮੪੦॥
ਇਤੀਰੁਣਬਿਭਾਗः॥੮੪੧॥ ਉਤੁਥੇਪਣਅਪਖੇਣੀਅਕ੍ਰਿਚਨਉਰਮਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਾਰਨ
ਐਗਮਨਯਾਕਿਰਿਯਾਪੰਚਪਹਚਾਨਾ॥੮੪੨॥ ਚੈਃ॥ ਜਾਤੀ। ਰਾਮਦੁਆਰਾ। ਬਿਚਾਰ

ਕਹਤਾ ਬਿਸੇਸ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਬਿਨ ਬਿਭਾਗਾ ਮਦਾਯਜੁ ਏਕਾ ਆਗੇ ਹੁਨੇ ਭਵ ਬਿ
 ਬੇਕਾ ॥ ੮੪੨ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਭਵ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਸਾਭਾਵਾ ਤਿਤੀਯੋ ਕਹਤ ਅਤ ਯੰਤ ਬਨਾਵਾ ਅੰਨਯੋ ਅੰ
 ਨ ਜਚਤੁ ਰਬੋ ਆਹਾ ਕਰੈ ਗੋਤੁ ਮੀਯੋ ਨਿਰਬਾਹਾ ॥ ੮੪੩ ॥ ਕੇਚਤ ਕਹਤ ਦੁਬਦਸ ਆਹਾ
 ਗਵਕਿਸਾ ਮਾਯਾਯਤ ਮਕਤ ਆਹਾ ਨੀਲ ਰੂਪ ਦੋਰਤ ਲਖ ਆਗਾ ਯਾਤੇ ਬਨਤ ਨ ਕਤ ਬਰ
 ਭਾਗਾ ॥ ੮੪੪ ॥ ਬਹੁਰ ਕਹਤ ਦੁਹਾ ਮਾਕਸ਼ੋਯਾ ਬਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦ੍ਰਿਗਲਖੇ ਨ ਸੋਯਾ ਚਛੂ
 ਗਾ ਚਛੂ ਕਹੈ ਪੁਨਤਾਹਾ ਭੋਤਿਹ ਅੰਧਾਲਖ ਹੋਕਾਹਾ ॥ ੮੪੫ ॥ ਚੋਃ ॥ ਯਾਤੇ ਤੇਜੋ ਭਾਵ ਦਹ ਜੁਨੇ ਚ
 ਲਨ ਕੀਰੀਤਾ ਚਲਨ ਨਿਯਾਹੈ ਤੇਜ ਮੇਭੁ ਮਤੇ ਤਹਾਂ ਪੁਰੀਤਾ ॥ ੮੪੬ ॥ ਚੋਃ ॥ ਫਿਤਿ ਜਲ ਪਵਨ
 ਤੇਜ ਮਨ ਜਾਚਾ ਮੂਰਤ ਦੁਬਲ ਖੇਯਹ ਪਾਂਚਾ ਪਰ ਅਪਰਤੁ ਕਿਰਿਯਾ ਇਨ ਮਾਹਿ ਕਾਲੇ ਰਿਯਾ
 ਤ ਮਨ ਭੁਮੇਨਾਹਾ ॥ ੮੪੭ ॥ ਚੋਃ ॥ ਯਾਤੇ ਬਿਭੁ ਮਹਤ ਪਰਮਾਣਾ ਰੂਪ ਚਿਤ ਯਾ ਵਿਕਜਾਣਾ

॥ ਨਰੁ ਸਪਰਸਾ ਬਿਨਸੁ ਨਾ ਨਿਪਾ ਨਹਾ ॥ ਦੁਬਯਾਰੀ ਭੁਚਤੁ ਰਕੋਆ ॥ ੪੪ ॥ ਤਹਾਂ ਰੂਪ ਵਤਿ
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੀਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਰਸ ਦਵੈ ॥ ਫਿਰੁ ਜਲ ਚੀਨਾ ॥ ਅਤੁ ਮਜਢ ਗੁਨ ॥ ਹਿਤਿ ਹਕਰ ਗਯਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਮ
 ਤਾ ਕੋ ਕਾਦੁ ਧਾਮ ਹਾਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਅਤੁ ਮਐਰਾ ॥ ਵਹੈ ਜੀਵ ਸੁਖ ॥ ਦੁਖ ਕੀ ਠੈਰਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਸਰੀਰ ਹਿਤਿ ਹੁਖਤੁ ਸੀਤਾ ॥ ਅਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਏਕ ਮਨੀਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਵੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਇ
 ਛਾ ਜਤੁ ਨ ਕਾਨਿਤੁ ॥ ਯਕਹਤੁ ਜਤੁ ॥ ਗਯਾਨਾ ॥ ਸਬ ਜਿਮਾ ਸਿਸਟੀ ॥ ਰਚਤੁ ਦਹਤਾ ॥ ਕੋ ਸੁਨੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ੪੭ ॥ ॥ ਵੇ ॥ ॥ ਬਭੂ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਧਰਮ ਸਤੁ ਨਿਤਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਕਾ ਵਿਕਜਗਾ ॥ ਮਾਨ ਮਾਨਿਤਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੀ
 ਨ ॥ ਗਤੁ ਮੇਰੇ ਈ ॥ ਪਾਟ ਜਿਮ ਸਕਲ ਬਿਨਾ ਸੀ ॥ ਸੋਈ ॥ ੪੮ ॥ ਪ੍ਰਲੋਕਾਲ ਮੇਰੇ ਸਤੁ ਨਾਸਾ ॥
 ਰਹਤੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦੁਬਯਨ ਮੇਰਾ ॥ ਨਲੀਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਜਾਤਿ ॥ ਤਿਮ ਕਹ
 ਤੁ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ॥ ਸਿਸਟੀ ਕੋ ਅਬ ਸੁਨੇ ॥ ਰਹਤਾ ॥ ਕਰੈ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਕਵਨ ਨਾ ਰੀਤ ॥ ਟੀਸ

ਗਨਿਜਾਇਵਾਉ। ਜਾਨਾ ਦੇਯ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਦਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੮੫੪॥ ਦੁਹੈ ਵਿਣ ਕਲਯਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਜੋਗਾ॥ ਤੁਣ ਕੁਬੈ ਤਿਹ ਤੁਯ ਕੇ ਜੋਗਾ॥ ਵਹ ਪ੍ਰਤੁਖ ਰਵਿਰ ਸਮੀ ਮਾਂਹਾ॥ ਪੁਨ ਚਤੁਰਾਣਕ ਤੇ
ਬੰਨਜਾਹ॥ ੮੫੫॥ ਵੈਃ॥ ਯੋ ਅਰੰਭੁ ਭੇਦ ਰਬ ਸਭ ਛਿਤ ਜਲ ਤੇ ਜਰੁ ਪੈਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਪੁ ਇਦ੍ਰੇਯ
ਪੁਨ ਬਿਸੋਗਾ ਨ ਬਨੇ ਚਤੁਰਾਸਰੁ ਨ॥ ੮੫੬॥ ਵੈਃ॥ ਜੀਵ ਪਾਇ ਨਿਜ ਕਰਮ ਕਲਾਪਾ॥
ਤਹ ਪ੍ਰਾਪੈ ਹਸਤ ਸੀਤਾ ਪਾ॥ ਏਕ ਬਿਸਤ੍ਰੀ ਦੁਖ ਕੋ ਨਾਸਾ॥ ਇਨ ਕੇ ਮਤੁ ਯੋ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ
੮੫੭॥ ਯੋ ਸੁਨਾ ਸਿਖ ਕਹਾ ਕਿ ਪਾਨਿ ਧਾਨਾ॥ ਇਹ ਮਤੁ ਕੇ ਮੁਹੁ ਭਯੋ ਨ ਭਾਨਾ॥ ਕਵਨ ਦੁਖ
ਕਿਰ ਕਰ ਪੈਨਾ ਸਾ॥ ਜਲੁ ਬਿਸੇ ਮਕ ਕਹਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੮੫੮॥ ਯਹ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਿ ਸੁਨਾ ਸਿ
ਖ ਬਚਨਾ॥ ਖਟਾਇ ਦ੍ਰੇਯ ਖਟਾ ਬਿਸੈ ਕੁਰਚਨਾ॥ ਗਯਾਨ ਖਟ ਕਹੁ ਮੁਖ ਬਪੁਸੀ ਗਾ॥ ਤੁਤ੍ਰ
ਗਯਾਨ ਕਹਾਇ ਨ ਕੋ ਭੀਗਾ॥ ੮੫੯॥ ਨਨਾ॥ ਅਕਾਸ ਮਨੁ ਨਾ॥ ਤੁਕੈ ਸੇ॥ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕ

ਹਤਵਹਜੈਸੇ ਨਾਸਤੁਜਬਤੁਤਤੁਬਿਜਪਾਰਾ ਤਿਨਕੋਨਾਸਦਹੈਨਿਰਪਾਰਾ ॥ ੬੦ ॥
 ॥ ਤੇਯੋਮਾਨਤੁਨਿਜਨਏਤੁਰਸਨਪਾਇਪਕਾਸਾ ॥ ਘਟਬਿਯਕਤੀਕੋਨਾਸਜਿਮਾਤਿਹ
 ਅਹਾਸਕੋਨਾਸਾ ॥ ੬੧ ॥ ॥ ਚੋਃ ॥ ਕਰਣਸਸਕੁਲੀਜਬਹਿਬਿਲਾਨੀ ॥ ਤਬਹਸੋਤਕੀਮਾ
 ਨਤੁਹਾਂਨੀ ॥ ਆਤਮਮਨਕੋਜੋਗਾਬਿਨਾਸਾ ॥ ਮਨਕੋਨਾਸਦਹੈਅਨਯਾਸਾ ॥ ੬੨ ॥ ਨਨੁ
 ਮਾਕਿਤਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਸਜੁਕਾਰਣ ॥ ਬਨੈਕੋਰੇ ॥ ਕਰਤਨਿਵਾਰਣਾ ॥ ਤੁਓਪ੍ਰਸਪ੍ਰਤਿਤਤੁਗਿਯਾ
 ਨਾ ॥ ਕਸਕਾਰਣਹੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਾ ॥ ੬੩ ॥ ਪੁਨਗੁਰਕਹਿਤਸੁਨੈਸਿਖਤੈਸੇ ॥ ਪ੍ਰਸਹੇਤ
 ਤੁਭਕੋਜੈਸੇ ॥ ਹਰਤੁਬਾਸਨਾਤਤੁਗਯਾਨਾ ॥ ਮਿਥਿਯਾਗਿਯਾਨਜੈਨਤਿਹਸਾਂਨਾ ॥ ੬੪ ॥
 ਵਹੈਵਹਜੈਸੇ ॥ ਹਾਬੇਲਾਨੀ ॥ ਰਾਗਵੈਸਕੀਭੀਤਬਹਾਨੀ ॥ ਤਿਹਕਰਧਰਮਾਧਰਮ
 ਪਾਬਿਗਤਿ ॥ ਸੁਤਹਸਿਧਅੰਬੁਣੀਨਬਿਨਾ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਚੋਃ ॥ ॥ ਤਿਹਬਿਨਾ ॥ ਵਹੈਹਸੇਤ

ਵਤਨ ਕਬੈ ਸੀ ਜੋ ਗਾ ਪਰਾਰ ਭਧ ਫਲ ਦਯੋ ਤੈ ਨ ਸੁਹੇਤ ਕਹ ਲੇ ਗਾ ॥ ੬੪ ॥ ਤਤ੍ਰ
 ਗਯਾ ਨ ਕਹ ਆ ਨ ਬਿਨਾ ਸਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿਨ ਕਤ ਬਪੁ ਪੁਨਰ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਤਾਂਹ ਅਨੁਵੇਦੁ ਖਨ ਕੀਹਾਂ
 ਨਾ ॥ ਏਹੇ ਤੂ ਤਿਹ ਤਤ੍ਰ ਗਯਾ ਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਖੰਬੁ ਨ ਕੀਜੋ ਜੁਗਤੀ ਆਹਾ ॥ ਗੰਥ ਬਨ ਨ ਭਯਾ ਭਾਖੀ
 ਨਾਹਾ ॥ ਜੋ ਜਿਦ ਆਤਮ ਕੋ ਜਾ ਕਹੈ ॥ ਤੇਗਤ ਬੇਦ ਮਾਹਿ ਕਿ ਮਲਹੈ ॥ ੬੭ ॥ ਮਤੁ ਨਿਯਾ ਯਗੁਰ
 ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੋ ਮੇਹਿ ਰਦੇ ਲੀਨ ਪਾਛਾ ਨਾ ॥ ਐ ਆਨਿ ਯਾਯਨ ਯਾਯਸ ਨਾਹਿ ॥ ਸਿਧਾਂਤੁ ਗਯਾ
 ਤਕਹੇ ਸੁਤਾਂਹਿ ॥ ੬੮ ॥ ਸਿਕਾ ਕਰਤੂ ਸਿੱਖ ਨਵੀਨਾ ॥ ਤਹਿ ਉਤਰੁ ਨੇ ਸੋ ਮੇਪੁ ਬੀਨਾ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ
 ਗੁਰਤੁ ਸਰੀ ਬਾਨੀ ॥ ਯਾਹਿ ਸੁਨਤੁ ਮਮ ਸੰਕਪ ਲਾਨੀ ॥ ੬੯ ॥ ਅਬ ਉਰ ਮੇਰੇ ਭਯਾ ਅਨੰਦ
 ਸੀ ਸੋ ਸੋ ਕਨਗਹਿ ਆਸੇ ਬਧਾ ॥ ਜਾਨਨ ਯੋਗ ਵਸਤੁ ਮੇਜਾਨੀ ॥ ਜਾਹਿ ਕਸਤੁ ਹੁਇ ਥਕਤੁ ਸੁਬਾ
 ਨੀ ॥ ੭੦ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਸਭ ਪਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਆਪਦਿ ਅਸੇ ਆਤਮ ਜਾਨਾ ॥ ਸ੍ਵਾਤਮ ਵਸਤੁ ਸੁ

ਜਾਨਨਯੋਗਾ ਜਾਨਤਤਾਹਿਮੇਭਇਆ ਅਸੋਗਾ ਅਬਮੋਕਿਤਕਿਤਰੁ ਰਤੁਯਾ ਅਪਾਰ
 ਬਿਚਾਰਾਪਏਦਯਾ ਅਸੇਸੁਣਗੁਰਸਿਖਕੇਬੈਨਾ ਕਹੇਬਿਚਾਰਏਯਾਪਿਤਕੈਨਾ ॥ ੮
 ੧੨ ॥ ਕੰਃ ॥ ਸਿਖਗੁਰੁਸਿਬਾਦਵਰਸਾਰਸਾਰਬਿਚਾਰਾਤੁਤਮਿਥਿਯਾਗਿਯਾਨਬਬੁਧੁ
 ਹਿਰਏਹਕਥਨਉਦਾਹਾ ਹਿਤਏਹਕਥਨਉਦਾਰਸਾਰਕਜੋਹੈਗਯਾਤਾ ਪੜ੍ਹੇਸੁਣੇਵਾਨਾ
 ਹਿਬਲਾਸਤਿਸਨਕਛੁਨਾਤਾ ਭੁਨਤਸੰਤਨਿਰਬਾਣਗਿਯਾਨਕੀਚਹੈਜੁਭੰਖਾ ਸਾਰਸਾਰ
 ਬਿਚਾਰਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਇਹਸਿਖਾ ॥ ੯੩ ॥ ਕੰਃ ॥ ਪੜ੍ਹਬਿਚਾਰਉਰਧਰੇਜੋਇਹਬਿਚਾਰ
 ਰਨਰਨਾਰਾਮੋਖਅਦੋਖਸੁਪਾਵਣੀਜੋਬਰਣੀਬਰਚਾਰਾ ਜੋਬਰਣੀਬਣੇਚਾਰਨਿਰਤਸੈ
 ਅਤਸੈਰੰਗਾ ਬਿਨਤਗਨਹੀਅੰਗਾਰਿਸਾ ਬਿਧਜਿਸਕੋਲਹਿਤਾ ਭੁਨਤਸੰਤਨਿਰਬਾ
 ਣਭੁੰਤਜੋਲੀਨੇਨਾ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਨਹੀ ਭੂਟਜਾਹਿਸੋਕੇਤਾਪੜ੍ਹਾਯਾ ॥ ੯੪ ॥ ਕੰਃ ॥

ਤਹਿਤਗ੍ਰੰਥਲਖਸੁਪੀਜਨਕਿਰਤਅਨੇਕਾਤੰਦਪਪਠਣੇਜੋਗਯਹਸਾਰਸਾਰਬਬੇਕ
ਸਾਰਸਾਰਬਬੇਕਇਨਹੀਗਯਾਨਸੁਲਹੈਆਪੁਨਕੁਤੁਕੀਵਾਕਜੋਈਉਰਅੰਤਰ
ਗਹੈਭੁਨਤਸੰਤਨਿਰਬਾਣਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣੇਇਹਜੁਗਤਾਸਾਰਸਾਰਬਿਚਾਰਸੁਭਾ
ਵਕਲਹੈਮੁਕਤਾ॥੨੫॥੨੬॥ਪਦਅਰਥਦਿਪਰਜੇਕਰਤਹੈਆਪੁਨਕੁਤੁਕੀਹਜੁਗਾ
ਤਾਕੁਤੁਕਕੇਪ੍ਰਿਯਸਹਿਤਇਹਪ੍ਰਸੰਨਤਾਬਿਚਾਰਾਇਹਪ੍ਰਸੰਨਤਾਬਿਚਾਰਜਾਨਹੈਤਹਿਤ
ਕੀਯਾਗਹਿਜੋਇਸਕੋਮੀਤਾਤ੍ਰਿਯਾਗਸਭਜਗਤਕਜੀਯਾਭੁਨਤਸੰਤਨਿਰਬਾਣਬਿ
ਚਾਰਾਇਹਕਰੇਸੁਯਵਾਸੰਮਕੋਬੋਧਸੁਲਹੈਵਾਕਸਹਅਰਥਜੁਪਦਾ॥੨੬॥੨੭॥ਗਣੇ
ਸਾਦਿਨੇਸਾਮ੍ਹੇਸਦਰਹਰੀਆਦਿਸਭਦੇਵਾਤਾਪਦਪੰਕਜਕੋਨਮੋਕਰੋਤ੍ਰਿਯਾਬਿਧਏਵਾ
ਵਰੋਤ੍ਰਿਯਾਬਿਧਏਵਗ੍ਰੰਥਸਮਾਪਤੀਆਹੀਪਦੇਨੁਣੇਜੋਗ੍ਰੰਥਸੁਬਿਧਨਾਸਕਤਾਹੀ॥

२४

ਹਨਕਥਾਤਿਉਹੈਸਿਵਨਾਥੁਲਖਗੁਰੂਕੀਥਪ੍ਰਮਾਣਸਿਰੇਮਣਹੈਇਨਸਾਥੁਭੁਨਤ
 ਸੰਤਨਿਰਬਾਨਸਮਝਤੂਲਾਇਧਿਯਾਨਾਜੁਗਤਿਸਰੋਵੇਕੀਤਥਾਗੋਵਤ੍ਰੀਗੀਥਜੁਗਿ
 ਯਾਨ॥੬੬੦॥ਰਾਮਦਾਸਜੀਕਿਚਤਵਰਪਦਾਰਥਨਿਯਾਇਬਿਚਾਰਾਜਾਮੇਧਾਰਿਓਪ੍ਰ
 ਸਿਧਜੇਅੰਤੋਲੇਹੁਨਿਹਾਮੰਤੋਲੇਹੁਨਿਹਾਰਬਾਤਬਹੁਗੀਥਨਕੋਰੀ॥ਤਿਨਅਨਸਾ
 ਹੀਜਾਨਬੀਚਕਛੁਜੁਗਤੀਮੇਰੀ॥ਭੁਨਤਿਸੰਤਨਿਰਬਾਨਹੋਇਸੁਪੂਰਨਕਾਮਾਅਖੰਡਸਚ
 ਦਾਨੰਦਸਰਬਮੇਲਖੇਸੁਰਾਮ॥੬੬੧॥ਬਿਦਾਂਤਾਸਿਧਾਂਤਅਦੁਤੀਜੁਭਨਤਸੁਗੀਥਅਨੇਕਾ
 ਜੋਈਜਾਣਮੇਕਹਿਯੋਯਾਹਿਸਾਰਾਸਾਰਬਿਬੇਕਾਸਾਰਾਸਾਰਬਿਬੇਕੰਗਾਤਿਸਕੇਓਰਚਰੇ
 ਹੋਇਮੁਖਗੁਰਮੁਖਗੀਥਵਿਚਾਰਾਇਹਪੜੇਭੁਨਤਿਸੰਤਨਿਰਬਾਣਨਿਰੰਤਬੈਠਾਇਕਾਂ
 ਤਾਅਦੁਤੀਹੀਕਰਾਚੰਤਨਯਹੀਸਿਧਾਂਤਬੇਦਾਂਤ॥੬੬੨॥ਰਾਮਰਾਮਪਦਕੰਜਕੋਪੁਨਪੁ

ਨਕਰੇ ਜੁਹਾਗਾ ਤਿਨ ਮੇਰੀ ਥਾ ਅਰੀ ਭਇਹ ਸਮਾ ਪਤਤਾ ਹਿਨਿ ਹਾਰਾ ਸਮਾ ਪਤਿਤਾ ਹਿਨਿ
 ਹਾਰੇ ਕਰ ਜੇਤਾ ਸਾਰਾ ਤਿਨ ਕਾ ਜਾਣ ਬਿਬਰਤ ਪੁਣਾ ਮਨ ਤੇ ਨ ਤੇ ਨਿਯਾਰਾ ਭਨ
 ਤਿਸੀ ਤਨਿ ਰਬਾਣ ਜਾਣ ਜੇਹੈ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ਰਮਾ ਭਿਨਨ ਜਿਸ ਤੇ ਲਖ ਸੇ ਮੇਰੇ ਦਰਾਮਾ ॥ ੮
 ੮੩ ॥ ਸੀਮਤੀ ਵਾਰ ਪਖ ਮਾਸ ਸਕੁ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਉਤ ਪੰਨਾ ਸੀਮਤ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭ ਸਕਲ ਕ
 ਲ ਪਤਨ ਹਿ ਜਿਸ ਅੰਨਾ ਕਲ ਪਤਨ ਹਿ ਜਿਸ ਅੰਨਾ ਵਿਸਾਇ ਹਕਾਰ ਜਸਾਰੀ ਜੋ ਸਰੂ
 ਪ ਲਖ ਚੇਤਨਾ ਅਤਮ ਸਰਬ ਮੁਰਾਰੀ ਭਨ ਤਿਸੀ ਤਨਿ ਰਬਾਣ ਗੰਥਾਇ ਹਤਾ ਮੇਇਤੀ
 ॥ ਵਾਰ ਪੰਖ ਸਹ ਮਾਸ ਹੈ ਕਲ ਪਤਿ ਜਿਸ ਮੇਰੀ ਮਤੀ ॥ ੮੪ ॥ ਵੇਹਰਾ ਸਾਰਾ ਸਬੰਧੇ
 ਕਬਰ ਕੁਯੇ ਇਤੀ ਸੋ ਜਾਨਾ ਸਰਬੰਗ ਹਰੀ ਨਿਰਬਾਣ ਕ੍ਰਿਤ ਅਛਰੁ ਹੇਤ ਪਾਛੁ ॥
 ਨਾ ॥ ੮੮ ॥ ਮਮ ਛਰੁ ਹੇਤਾ ਜਾਣਨ ਜੁਲੁਗ ਮਮ ਮੋਰ ਬਿਚਾਰੇ ਨਿਰਸੀ ਮੇਰਾ ਪਾ
 ਪਸੁ ਚਿਦ ਬਾਪੁ ਮਾਪੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਨਕ ਰੀਤ ਨਿਰਬਾਣ ਮੇਰੇ ਬਰਗੈ ਬਿਚਾਰਾ ਅਛਰੁ

੮੮੫ ॥ ਮਮ ਛਰੁ ਹੇਤਾ ਜਾਣਨ ਜੁਲੁਗ ਮਮ ਮੋਰ ਬਿਚਾਰੇ ਨਿਰਸੀ ਮੇਰਾ ਪਾ
 ਪਸੁ ਚਿਦ ਬਾਪੁ ਮਾਪੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਨਕ ਰੀਤ ਨਿਰਬਾਣ ਮੇਰੇ ਬਰਗੈ ਬਿਚਾਰਾ ਅਛਰੁ